

Pirmdiena, 2017. gada 18. septembris

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Rendā jauna
pagasta
pārvaldniece.
5. lpp.

Dzelzceļa
ielas
stāsti.
6. lpp.

Tēvs un
meita
Silenieki
autosportā.
10. lpp.

Kukurūzas labirintā Kazdangā.
7. lpp.

Lietus pārmērcējis laukus

Lielais nokrišņu daudzums zemi pārmērcējis, jo rudenī mitrums neiztvaiko kā vasarā. Paveicies tiem, kuri ražu novākuši, jo tagad uz lauka nevar uzbraukt.

Spēcīgais lietus aizvadītās darba nedēļas nogalē uztrauca arī mūspuses lauksaimniekus.

Pēc Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra (LVGMC) informācijas Kurzemē dažās dienās nolijusi puse mēneša normas, ceturtdien un piektdien visvairāk nokrišņu bija Kuldīgas un Liepājas pusē, pārsniedzot 23 milimetrus atzīmi. „Zeme vairs nespēj ņemt pretī, daudzviet uz laukiem izveidojušies gandrīz vai dīķi,” novērojusi Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra (LLKC) Kuldīgas nodaļas vadītāja Daiga Mellere. „Tik traģiska situācija kā Latgalē pie mums nav, tomēr, ja arī pelķes nav atklāti redzamas, zeme ir pārmirkusi, un ar tehniku nevar uzbraukt. Kartupeļi stāv ūdenī.

Ja arī lietus mitēsies, kvalitāte vairs nebūs tik laba, kā prognozējam vēl pirms dažām nedēļām. Vairums graudkopju paspēja laukus nokult, šur tur gan vēl palikušas auzas un citi vasarāji.”

LLKC vecākais dārzkopības speciālists Māris Narvils norāda, ka Kurzeme šoruden spītīgi turējusies pretī nelabvēlīgiem laika apstākļiem. Tā kā bija auksts pavasaris, dārzenų veģetācija un novākšana kavējās. Siltais un sausais laiks solīja, ka kartupeļi, kāposti, bietes, burkāni, kā arī ķirbjaugi iekavēto atgūs. Bet cerības nomāca lietus. Pārlicā mitruma dēļ sāk izpausties pelēkā un slapjā puve. Riskam pakļautas vidēji vēlās un

vēlās kartupeļu šķirnes, jo miza var nepietiekami nobriest glabāšanai. Slapjā rudens dēļ augkopjiem vairāk jādomā par ražas uzglabāšanu, jāparedz papildu vieta apžāvēšanai.

Strauji paaugstinājies ūdens līmenis Kurzemes upēs. LVGMC liecina, ka Ventas posmā Vārdava–Kuldīga piektdien tas cēlies par 11–28 cm. Kuldīgā kopš 12. septembra – par 52 cm. Ciecerē un Abavā ūdens paaugstinājies par 28–49 cm. Lielākie draudi ir mazajās upēs, Aizputē piektdien pārplūdusi Tebra, izsaukti glābēji.

Dainas Tāfelberga teksts un foto

Ko izvirzīt Goda balvai

Līdz 13. oktobrim Kuldīgas novada domē brīvā formā var pieteikt pretendētus Goda balvai. Balva tiks pasniegta 18. novembrī. To saņems cilvēki par īpašiem nopelniem politikā, tautsaimniecībā, veselības aizsardzībā, izglītībā, kultūrā, sportā, valsts pārvaldē un aizsardzībā par novada attīstību un sabiedriskās nozīmības vairošanu. Pieteikumus vērtēs apbalvošanas padome, izraudzītos apstiprinās deputāti. Ar Goda balvu sveikti jau vairāk nekā 530 cilvēki.

Par 49 mazuļiem vairāk

Kuldīgas pirmsskolas izglītības iestādēs un *Ābelītes* filiālē Pelčos septembrī uzņemti 226 bērni. Tas ir par 49 vairāk nekā pērn, kad vieta atradās 177 audzēkņiem. Izglītības nodaļas speciāliste Valda Krauze novada deputātiem stāstīja, ka rindā vēl gaida 101 mazulis, kas dzimis 2015. gadā. Augustā pie auklītēm, kas par pieskatīšanu no pašvaldības saņem 150 eiro mēnesī, bijuši 76 bērni. V.Krauze skaidroja, ka auklītei tiek maksāts līdz brīdim, kad bērnam pienākusi rinda iet pašvaldības dārziņā. Vecāki no vietas var atteikties, bet tad aukle jāalgo pašiem.

ĪSZINĀS

Apmaldās cilvēki, lūst koki

Spēcīgais vējš daudzviet lauzis kokus un zarus. Kurzemē glābēji devušies uz 17 izsaukumiem, tostarp Snēpelē un Ēdolē, arī Skrundā, Raiņa ielā, kur uz braucamās daļas uzkrituši koki. Bet pagājušo ceturtdien ap 17.30 saņemts izsaukums uz Nīkrāces pagastu, kur mežā apmaldījies vīrietis. Izmantotot skaņas signālus, norādīts pareizais virziens izklūšanai no meža.

Rudenī atkal tiekas

Skrundas jaunieši ar funkcionālajiem traucējumiem atsākuši satikties. Sociālā aprūpētāja Mirdza Raga norāda, ka pērnvasar slēgts Alternatīvās aprūpes dienas centrs, taču turpat, Kalēju ielā 6, tradīcijas pārņēmis sociālais dienests. Sezona sāka ar pārgājienu un pikniku pie uzņēmēju Lagzdu ģimenes, bet Dzejas dienās jaunieši piedalījās Skrundas 1. vidusskolas pasākumā.

Jauniešu forums

23. septembrī Kuldīgas jauniešu mājā notiks pirmais jauniešu forums, kura nolūks – iesaistīt viņus ideju tapšanā un īstenošanā, izstrādāt ieteikumus jaunatnes darba pilnveidei. Līdz 19. septembrim var pieteikties jaunieši (13–25 gadi), pašvaldības pārstāvji un citi, kuriem svarīgs darbs ar jaunatni Kuldīgas novadā. E-pieteikums – bērnu un jauniešu centra mājaslapā.

Trešdien, 20. septembrī:

- Kabiles brīvprātīgie ugunsdzēsēji.
- Mezsaimniecības kooperatīva pieredze.
- Kā izmantot sēnes un smiltsērķšķus.
- Instalācija no spaiņiem.

REDZĒJUMS

Mērķtiecība visiem dzīves gadījumiem

Daiga Bitiniece,
tāl. 63350567,
daiga.bitiniece@
kurzemnieks.lv

Lasu kolēģes rakstu, kā viņa kopā ar Kristapa Porziņa vecmāmiņu skatījusies pēdējo Latvijas izlases spēli pret Slovēniju šajā Eiropas čempionātā. Stiprā suitu sieva Antonija Trumsiņa uzsvērusi mērķtiecību, kas palīdzējusi mazdēlam nonākt līdz augstākā līmeņa basketbolam. Bet ar to vien reizēm nav gana. Tikpat svarīgs ir ģimenes atbalsts. To redzam arī Aļonas Ostapenko un citu izcilu

„Kāpēc mēs spēlējam basketbolu? Lai uzvarētu! Tikai un vienīgi!”

sportistu veiksmes stāstos, kas, ja iedziļinās, liecina ne tikai par vecāku gan morālu, gan materiālu atbalstu, bet arī par regulāru, sūru darbu un par konkrētā sporta veida attīstību, sistēmu valsti.

Bet mērķtiecība der, kā saka, visiem dzīves gadījumiem, ne tikai sportā. Nupat Latvijas Rūpniecības un tirdzniecības kameras Kurzemes biznesa kluba sarīkojumā Kuldīgā, restorānā *Bangerts*, dzirdēju daudzu uzņēmēju stāstus, kā viņi attīstījuši jaunus biznesus, kā, mainoties un ejot līdzī laikiem, noturējuši veco un cik svarīgs ir mērķis. Lektors Jānis Skrūzkalns mu-

dināja gan uzņēmuma vadītājus, gan darbiniekus, domājot par nākamo gadu, uzrakstīt atbildes uz trim jautājumiem: kas būs labs rezultāts 2018. gadā, kas būs izcils rezultāts un kas būs varoņdarbs, un kā to domājam sasniegt. Tajā brīdī pieķēru sevi pie domas, ka ikdienā taču vairāk domājam par kārtējiem darbiem, kā tos labi paveikt, protams, plānojot nākamā gada ieceres, budžetu, bet ne šādās kategorijās! No kāda cita lektora prātā palicis ieteikums par mazajiem mērķiem, kas jātur acu priekšā (kaut vai pie datora piestiprinātiem). Jo lielo mērķi uzreiz nesasniedz, līdz tam var nokļūt caur mazo mērķu (uzdevumu) pieveikšanu. Parasti šādas pārdomas uznāk gadu mijā, bet nav slikti arī ikdienā prātā paturēt to, ko gribi sasniegt. Iedomājieties, kur tagad būtu mūsu Porziņģis, mūsu Bertāni un citi basketbolisti, ja mērķi vienu dienu atcerētos, otru aizmirstu utt. Un, starp citu, tviterī @DairisBertans raksta: „Kāpēc mēs spēlējam basketbolu? Lai uzvarētu! Tikai un vienīgi! Lai sasniegtu komandas un sevis uzstādītos mērķus. Diemžēl, bet tas neizdevās. Par to joprojām iekšā sēž liels rūgtums, līdz galam nepadarīta darba sajūta.”

Un @kporzee: „Man ir smaga sirds dēļ visiem Latvijas faniem, kas mūs atbalstīja ar visu sirdi un dvēseli, bet tikai gribu pateikt, ka mums šis ir sākums, un varu garantēt, ka nākamajos turnīros izcīnīsim medaļas.”

Ko no tā mums mācīties? Ar cieņu izturēties pret zaudējumiem un nepazaudēt mērķi.

MANUPRĀT

Vaino upuri, nevis vainīgo

Klejojot pa interneta plašumiem, uzdūros rakstam par kādu ļoti interesantu izstādi, kas ceļo pa ASV universitātēm. Tajā izlikti rekonstruēti apģērbi, kas balsēti izvarošanas upuru liecībās par to, kas viņiem bijis mugurā dienā, kad notikusi izvarošana. ASV pēdējos gados universitāšu pilsētiņās noticis daudz šādu gadījumu. Diemžēl izvarošanas upuriem bieži mēdz pārmest, ka pie notikušā viņi paši lielā mērā bijuši vainīgi savas uzvedības dēļ, kā arī tā dēļ, kas tobrīd bijis mugurā. Lai cīnītos ar šo aizspriedumu, kurā vaina, kas pienāktos pāridarītājam, vismaz daļēji tiek novelta uz upuri, izstādē parādītais upuru apģērbs demonstrē šāda pieņēmuma aplamību. Jā, tajā var aplūkot arī ūsu, pieguļošu kokteiļkleitiņu, taču lielākoties uz šiem apģērbiem ļoti grūti attiecināt tādas raksturojumus kā pavedinošs vai izaicinošs – to vidū ir treniņtērps, neizteiksmīgas džinsu bikses, T-krekls u.c.

Diemžēl arī Latvijā gadās dzirdēt apgalvojumus, ka vardarbības upuris pats vien bijis vainīgs. Tas tiek attiecināts ne tikai uz izvarošanu, bet arī daudzām citām vardarbības vai pāridarījumu formām. Piekautajam tiek jautāts, kāpēc viņš atradies tik bīstamā vietā. No vardarbības cietušai sievietei tiek pārmests, kādēļ viņa pati turpinājusi dzīvot ar savu agresīvo draugu. Ar šādiem izteikumiem sabiedrība turpina garīgi sist vājāko, taču tā nevajadzētu būt. Upuris ir un paliek upuris, ne vainīgs.

Maija Jankovska, tālr. 63323021,
redakcija@kurzemnieks.lv

TRIS VIEDOKĻI

Āfrikas cūku mēris bijušajā Kuldīgas rajonā pagaidām nav konstatēts. Apkārtējos novados no mēra nobeigušās mežacūkas jau atrastas. Pēdējie gadījumi bijuši Zlēkās un Ugālē, pavisam nesen – Anneniekos un Jaunaucē. **Kā no slimības izvairīties?**

Rudens ir visbīstamākais laiks

Gunta Kapeniece, Pārtikas un veterinārā dienesta Dienvidkurzemes pārvaldes vadītāja:

– Slimības izplatībā noteicošais ir cilvēciskais faktors. Mežacūkas nemaz tik ļoti nemigrē – lielākoties dzīvo noslēgtā teritorijā. Ja nomedīta inficēta mežacūka, kāds var neapdomīgi, šo dzīvnieku pārstrādājot, iedot kaut ko sunim vai savai mājas cūkai. Biodrošība visiem jāievēro jau kopš 2014. gada Jāņiem. Sevišķi uzmanīgiem jābūt ar visu, kas tiek ievests pagalmā no meža un lauka.

Rudens ir visbīstamākais laiks, jo cilvēki iet uz mežu ogās un sēnēs. Latgalē šāds gadījums bija. Kaimiņiene iedevusi mellenes vai brūklenes, un saimniece no iztīrītajām ogām atliekas bija iebērusi silē cūkai, bet tā nobeidzās no mēra. Ogas atrada cūkai kuņģī, kad taisīja sekciju.

Cilvēkam šķiet: ja pagalmā mežacūku neredz, tad slimība viņu neapdraud. Varbūt kādam pašam lopu nav, bet viņš aiziet pie kaimiņa palīdēt, kādas baravikas atradis, bet mežā tikko iekāpis mežacūkas izkārnījumos. Neko no meža un lauka tagad nedrīkst ievest kūti: ne produktus, ne zāli, ne pakaišus no salmiem, kas stāvējuši uz lauka. Kūti nedrīkst ielaist nevienam nepiederošu cilvēku. Saimnieks vienīgais atbild par savu cūku veselību. Ja viņam šķiet, ka arī inspektors nav pienācīgi apģērbies, viņa pienākums ir aizrādīt un šo

apģērbu nodrošināt. Viņš var likt inspektoram iet novietnē caur dušu, kā tas ir lielajos kompleksos.

Cilvēkiem, kuri mežā atrod beigtu mežacūku, noteikti jāziņo vai nu mūsu dienestam, vai pašvaldībai, kaut vai policijai un jācenšas šo vietu iezīmēt: iesiet zarā krāsainu maisiņu, telefonā noteikt koordinātas, lai pēc tam var atrast. Ja mums pasaka „kaut kur tur, aiz grāvja,” tad nevaram atrast.

Visvairāk jāuzmanās pašiem

Linda Drebotā, Rudbārzu pagasta *Kalna Dzenīšu* saimniece:

– Ja cilvēki paši ievēro visus biodrošības noteikumus, no slimības izsargāties var. Mums ir vairāk nekā 2000 cūku, un ļoti uzmanāmi: apkārt kūtim žogi, logiem priekšā sieti, lai mušas nevar ielidot. Tagad vislielāko risku rada cilvēki, kuri iet mežā. Mums nevienam nepiederošs kūtis netiek. Tikko ejam savā slēgtajā zonā, ir vieta, kur pārgērbties, nomainīt apavus, ir duša.

Mēs, lielie ražotāji, šos noteikumus ievērojam, bet piemājas saimniecībās, kur var būt viena cūka, ir citādi. Tieši mazās saimniecības ir visapdraudētākās, jo tajās noteikumi netiek stingri ievēroti, piemēram, varbūt cūkām tiek dota zāle. Tas ir ļoti nopietni. Ja mazā saimniecībā cūka nobeigta, lieli zaudējumi būtu arī tam, kurš to audzējis iztikai. Zaudējumos jānoraksta viss, kas iztērēts, lai cūku izaudzētu. Bet noteiktā attālumā

no šīs saimniecības jālikvidē visas cūkas. Tas var skart arī lielos audzētājus, kuri paši ļoti uzmanās. Mums strādā desmit cilvēku, un Rudbārziem ir liels darbavietu skaits.

Dabā viss notiek cikliski

Indulis Sarma, Dienvidkurzemes virsmežziņa vietnieks:

– Nevaram notikumu gaitu ietekmēt uz vienu vai otru pusi. Varam tikai mēģināt sērgas izplatību aizkavēt, cerot, ka tā kaut kad beigsies. Mežacūkām ir savs izplatības areāls. Ziemeļkurzemē, kur slimība konstatēta, kritušas atrastas tikai atsevišķās vietās, tāpēc nevar uzskatīt, ka slimība ir visā teritorijā. Ticu, ka pie mums tiešām šī slimība vēl nav atnākusi. Mednieki intensīvi medī staltbrīžu buļļus un iet mežā. Neticu, ka viņi slēptu informāciju, ja atrastu kritušo dzīvnieku. Mežos ir arī ļoti daudz sēnotāju, kuri noteikti ziņotu, ja atrastu beigtu mežacūku.

Dabā viss notiek viļņveidīgi un cikliski. Kādas mežacūkas noteikti paliks dzīvas un vairošas. Arī Latvijas austrumos, kur sērga konstatēta, parādās jaunas mežacūku populācijas. Daba pati pretojas slimībai. Medniekiem saistībā ar šo slimību jāievēro noteikumi. Teritorijas sadalītas karantīnas riska zonās, un katrai ir savi noteikumi. Piemēram, Renda iekļauta zonā, kurā nomedītais dzīvnieks jāpārbauda, ja produkti tiek no tās izvesti.

Iveta Grīniņa

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai ir gadījies Kuldīgā sastapt klaiņojošus dzīvniekus?

Laine Lauva, skolniece: – Ir redzēti, bet mani tie nebaida. Būtu jau labāk, ja tie būtu savākti. Jebkurā brīdī kāds suns var iekost vai arī kāds var inficēties, tad ir problēmas citiem. Man liekas, ka klejo gan tādi, kuriem ir saimnieki, gan tādi, kuriem nav.

Dāvis Grundmanis, strādā par bruģētāju *AB būvniecībā*: – Baigi reti, bet vispār kādi ir. Nezinu, vai izmesti no mājām vai paši klaiņo. Ar patversmi vienreiz bijusi darīšana, kad pašam suns pazuda. Tur to atradu. Bet tas bija ļoti sen, kad vēl biju mazs.

Endija, tālmācības studente: – Man liekas, ka kaut kur jau ir – daudzdzīvokļu namu pagalmos, bet daudz neesmu tos redzējusi. Varbūt kāds suns pāiet garām. Uz patversmi esmu nesusi savu dzīvnieku ārstēt. Labāk ir ņemt dzīvniekus no patversmes nekā no kāda pirkta, jo tiem

nav māju un ir maz izredžu tādas atrast. Pati arī būtu gatava ņemt, bet man jau divi kaķi ir.

Dace Gailīte, strādā *Supernetto*: – Es dzīvoju blakus Kuldīgas patversmei un klejojošus dzīvniekus redzu bieži. Es zinu, ka tos ļoti ātri noķer. Bet saskare ir bijusi bieži: bērns iet uz skolu, tad bieži redzami suņi. Kaķu arī daudz, bet tos mums tantes ārā baro, rūpējas par tiem. Mana attieksme ir normāla: ja viss tīrs un kārtīgs, tad ir labi.

Iveta Asne, skolniece ģimnāzijā: – Nē, lai gan vispār redzēti ir. Žēl viņu, bet tur jau neko nevar līdzēt. Vienreiz esmu bijusi patversmē kopā ar draudzenēm paskatīties kaķīšus un sunīšus. Viena draudzene no turienes paņēma sev mājdzīvnieku.

Voldemārs Štolcs, autobusa šoferis: – Neesmu manījis. Kaķi par daudz daudz, bet visi jau nav klejojošie. Reiz atradu kaķēnus un nodevu patversmei – kaut arī ne visai gribēja, tomēr pieņēma. Pašam ir divas kaķenes un trešais vēl mazs bērniņš.

Maija Jankovska, Lāsmas Reimanes foto

Kurzemnieks
Kuldīga, 1905. gada iela 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567; redakcija@kurzemnieks.lv;
reklāmas nodaļa – 63324881; sludinājumi@kurzemnieks.lv

Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. apl. nr. 1400. Iznāk pirmdienās, trešdienās, piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poligrāfijas grupa Mūkusala*, Rīga, Mūkusalas iela 15a. Metiens – 3650.

PUSNAKTS SAULES ZEMĒ

Līdz septembra beigām tēlnieces Līvijas Rezevskas muzeja izstāžu zālē Kuldīgā skatāma dabas fotogrāfes Sandras Eglītes izstāde *Svalbard. Pusnakts saules zeme*.

Dabas fotogrāfe Sandra Eglīte izstādes atklāšanā Līvijas Rezevskas muzejā Kuldīgā.

Kompozicionāli savdabīgās lielformāta fotogrāfijas tapušas trīs ceļojumos (2004., 2006. un 2011. gadā) uz Svalbāras salu arhipelāga, kas atrodas pusceļā

starp Norvēģijas sauszemi un Ziemeļpolu. Ceļojumi notikuši vasarā, ap Jāņiem, kad arhipelāgā ir polārā diena un saule nekad nenoriet. Tas ļāvis uzņemt fotogrāfijas jebkurā laikā, arī naktī. Kā norāda autore, ziemeļu gaismā ir īpaša, tādēļ ūdens, zemes, ledus un debess ainavas pārsteidz ar neiedomājamu krāsu dažādību.

DZĪVE TĀLAJOS ZIEMEĻOS

Nemot vērā Svalbāras ģeogrāfisko novietojumu, kā arī fotogrāfijās redzamo, var rasties priekšstats, ka tā ir īsta ledus

zeme, kurā cilvēkam nav vietas. Tomēr lielākajā apdzīvotajā vietā Longjērbienā ir pat vairāk nekā 2000 pastāvīgu iedzīvotāju.

Pirmās rakstītās ziņas par arhipelāgu atrodamas islandiešu tekstos 1194. gadā, taču aktīva salas apguve notika pēc tam, kad 1596. gadā to atklāja nīderlandieši, kuri ziņoja par lielajām dabas bagātībām – valzirgu, vaļu, polārlāču un citu dzīvnieku tur netrūka, un sākās medības. Kā norāda māksliniece, asiņainas vaļu un valzirgu medību ainas ir bieži sastopams motīvs tālaika holandiešu glez-

niecībā. 20. gadsimtā Svalbārā ierīkotas vairākas ogļraktuves, savukārt mūsdienās, kad ogļu ieguve mazinājusies, to nomainījis tūrisms (salā mēdz piestāt lielie kruīza kuģi) un pētniecība (arhipelāgā darbojas vairāk nekā 800 zinātnieku no 26 valstīm).

RŪPES PAR DABU

Lai gan fotogrāfe cenšas ieraudzīt un citiem rādīt skaisto, sarunā par Svalbāru viņa nevar nepieminēt arī cilvēku negatīvo ietekmi uz dabu: „Mums jāpārstāj piesārņot un iznīcināt savu skaisto planētu! Beidzot jāsaprot, ka ikvienai mūsu darbībai ir sekas. Un vēl – Zeme bez mums iztiks, bet mēs bez tās ne!”

Dzīvnieku aizsardzībā Svalbārā noteikumi ir ļoti stingri: ja kāds nošāvis lāci, notiek ārkārtīgi nopietna izmeklēšana. Pat tikai pietuvoties dzīvniekam tuvāk par noteikto attālumu ir pārkāpums, par ko var nākties maksāt vairāk nekā 1000 eiro sodu.

POLĀRBACILIS

S.Eglītei aukstums diez ko nepatīk, tomēr, nonākot ziemeļos, bijis grūti nesaslimt ar to, ko dēvē par polārbacili, – ar vēlmi atkal un atkal tur atgriezties. Tā ietekmē māksliniecei mājās veidojas privātais Ziemeļu muzejs: dažādos laikos un valstīs izdotās grāmatas par ziemeļiem, to atklājējiem un pētniekiem, stikla un porcelāna sīkplastika par šo tēmu un citi objekti. Top arī mākslinieces grāmata-fotoalbums ar Svalbārā uzņemtajām fotogrāfijām.

Maija Jankovska
Sandras Eglītes arhīva foto

Klaidonišus turpmāk vedīs uz Saldu

Pēc septiņu gadu sadarbības Kuldīgas novada dome nav pagarinājusi līgumu ar patversmi *Mīlās ķepiņas* par klaiņojošo suņu un kaķu izķeršanu un bezsaimnieka dzīvnieku liķu savākšanu.

Patversmes īpašniecei Maritai Līdakai oficiāla paziņojuma no domes par to nav bijis. 7. septembrī pašvaldības informatīvajā izdevumā publicēta ziņa, ka kopš 10. septembra šos pienākumus pildīs un noķertos dzīvniekus Saldus patversmē nogādās kuldīdznieks Aivars Celitāns.

KULDĪGĀ PATVERSMES VAIRS NEBŪS

M.Līdaka atzīst: viņai, vietējai uzņēmējai, šādas pašvaldības rīcības dēļ jāpārskata visa *Mīlo ķepiņu* darbība, jāatlaiz viena darbiniece, jāmeklē cits ceļš, lai uzņemums pastāvētu. Patversmes iekārtošanā un dzīvnieku ķeršanas inventārā ieguldīta liela privāta un ziedotāju nauda. Tur vēl aizvien atrodas dzīvnieki, kas ievesti līdz 10. septembrim. Ir kaķi, ko *Mīlās ķepiņas* uztur jau kopš maija, jo M.Līdaka neuzskata, ka vesels dzīvnieks jānotē tikai tādēļ, ka līgumā paredzētajās divās nedēļās tam nav atradies saimnieks.

„No domes man piezvanīja 8. septembrī. Nebija runas par to, ka ar mani turpinās vai neturpinās sadarbību, – acīmredzot man par to bija jāizlasa pašvaldības izdevumā. Tikai pajautāja, par kādu naudu es turētu klaiņojošos kaķus, kurus sterilizē un pēc tam atlaiz atpakaļ,” stāsta M.Līdaka.

„Lai gan ap sirdi ir smagi, mūsu patversme darbību izbeidz. Jaunus dzīvniekus klāt neņemšu, bet tā vēl būs atvērta līdz brīdim, kamēr dzīvnieki atradīs mājas.” Veterinārārste jau bijusi spiesta atteikties vairākiem cilvēkiem, kuri gribējuši patversmē

Par Kuldīgas novadā klaiņojošiem dzīvniekiem turpmāk jāziņo pašvaldības policijai (tālr. 63320373). Noķertos kuldīdznieks Aivars Celitāns nogādās SIA *Oposums Saldus* dzīvnieku patversmē (Lielajā ielā 83).

ievietot uz ielas izmestus kaķēnus, arī tiem, kuri prasījuši savākt sabrauktu kaķi.

Tiek izbeigta arī ziedošanu vākšana *Mīlo ķepiņu* iemītniekiem. Nauda, kas sakrāta kastītēs *Kurzemnieka* redakcijā un zooveikalā, kas atrodas *Rimi*, tiks izlietota patversmē esošo dzīvnieku uzturēšanai.

TĀ IZNĀKOT LĒTĀK

Domes vides speciāliste Dace Jansone *Kurzemniekam* pastāstīja, ka cenu aptaujā secināts: tagad izvēlētais variants ir lētāks. Ar dzīvnieku izķeršanu, liķu savākšanu un utilizāciju novadā nodarbojas A.Celitāns, kurš klaiņotājus nogādā patversmē Saldū. Viņam esot ķeršanas atļauja un inventārs. Par klaiņojošajiem dzīvniekiem jāziņo nevis A.Celitānam, bet pašvaldības policijai.

Jautāta, vai tagad iedzīvotājiem saviem dzīvniekiem pakaļ būs jābrauc uz Saldu, D.Jansone atbildēja: „Visiem īpašnieku suņiem jābūt čipētiem. Kopā ar pašvaldības policiju pēc čipa tiks noteikts saimnieks, un dzīvnieks uz Saldu netiks vests – uzreiz informēsim saimnieku.” Speciāliste atzina, ka kaķiem obligātas prasības pēc čipa nav, tāpēc nečipētie gan tiks vesti uz Saldu. Cik liels tagad būs ietaupījums, D.Jansone nepaskaidroja.

Inguna Spuleniece

Priecīga bijušo kolēģu satikšanās

Par spīti stipri lietainajam laikam arī šogad domes svinīgajā pieņemšanā kultūras centrā, kurā pensionētajiem pedagogiem pašvaldība ik gadu pateicas par ieguldījumu izglītībā aktīvajos darba gados.

Godinot ikkatru atnākušo, dome dāvāja ziedus, kā arī ielūgumu uz Viktora Lapčenoka koncertu Kuldīgā 8. oktobrī. Atnākušos sveica skolu direktores un bijušie kolēģi. Pēc tam notika mūzikas skolas audzēkņu koncerts.

Domes izglītības nodaļas vadītāja Santa Dubure lēš, ka šis varētu būt kāds 12. vai 13. gads, kopš notiek pensionēto skolotāju sumināšana. Ideja nākusi no bijušās skolotājas Rutas Karlovičas, sākotnēji tas organizēts pilsētas pedagogiem, taču, kopš izveidots

novads, tiek aicināti visi te strādājušie neatkarīgi no dzīvesvietas.

Kopumā novadā ir 171 pensionēts skolotājs, un uz pasākumu parasti ierodas ap 80. Šim pulkam pievienojušies vēl daži, taču bijis gadījums, kad ielūgums jau sagatavots, tomēr tā arī nav nosūtīts, jo skolotāja šajā mācību gadā tomēr atsākusi darbu – ņemot vērā pedagogu trūkumu atsevišķos mācību priekšmetos. Tā noticis ar Annu Vētru, kura piekritusi mācīt ķīmiju Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā. S.Dubure norāda, ka šādi skolotāji ir mūsu zelta fonds, kuri glābj situāciju, kad tas vajadzīgs, neskatoties uz cienījamo vecumu.

Maija Jankovska

Pārkāpumi piecās tirdzniecības vietās Kurzemē

Vai pārdevēji ievēro aizliegumu cigaretes, enerģijas dzērienus un alkoholiskos dzērienus pārdot nepilngadīgajiem? To Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvalde pārbaudījusi, rīkojot reidus vairākās pilsētās.

Pārbaudītas 18 tirdzniecības vietas Ventspilī, Saldū, Talsos un apkārtnē; piecās konstatēti pārkāpumi: divās vietās Talsu novadā, divās – Brocēnu novadā un Saldū, vienā – Ventspilī. Kāda pārdevēja nav zinājusi, ka jauniešiem, kuri nav sasnieguši 18 gadu vecumu, nedrīkst pārdot enerģijas dzērienus.

AUDITORS – GINTS PREISS

Kuldīgas novada domes auditora amatā tiks iecelts bijušais attīstības pārvaldes vadītājs Gints Preiss.

Pašvaldības reorganizācijā šī pārvalde tiek likvidēta. Attīstības komiteja iesaka deputātiem arī apstiprināt pašvaldības audita nolikumu, kas stātos spēkā ar 1. oktobri.

Deputāte Sigita Vaivade interesējās, vai auditoris būs viens. Domes priekšsēdes vietnieks Viktors Gotfrīdsons skaidroja, ka citās pašvaldībās ir dažāda pieredze – dažviet izveidota nodaļa ar vairākiem darbiniekiem, bet Kuldīgas novadā pagaidām G.Preiss par iekšējo auditu atbildēs viens. Priekšsēde Inga Bērziņa solīja, ka rezultāti tiks parādīti deputātiem, tikai jāvienojas, cik bieži: reizi gadā vai pusgadā. V.Gotfrīdsons uzskata, ka kopā var sanākt arī biežāk.

Inguna Spuleniece

Irma: stress un neziņa vairākas dienas

„Pēc vētras palikusi tikai liela neziņa,” stāsta kuldīdznieks Emīls Pilenieks, kurš trīs gadus strādā Floridas štatā Amerikā. Kurzemnieks ar viņu sazinājās, un puisis dalījās iespaidos un atziņās, ko pieredzējis pēc viesuļvētras *Irma* plosīšanās.

Kuldīdznieks Emīls Pilenieks Amerikā viesuļvētras *Irma* laikā no Floridas štata salas, kuru vētra skārusi visvairāk, evakuējās uz citu štatu, tomēr pēc piedzīvotā atzīst: „Nezinu, kas būs tālāk. Vēl aizvien nezinu, ko domāt, jo viss ir izpostīts.”

BRĪDINĀJUMUS NEUZTVĒRA NOPIETNI

Emīla dzīvesvieta Floridas štatā ir sala *Big Pine Key*, kuru vētra skārusi visvairāk: „Dienesti laikus deva ziņu, ka

Skats no Floridas štata salas *Big Pine Key*, kur Emīls līdz šim dzīvoja.

jāevakuējas, bet mēs paši līdz pēdējam brīdim to neuztvērām nopietni, taču beigās, kad cilvēki tiešām devās prom, arī mēs kāpām mašīnā un braucām prom no salas. Dienesti ziņoja, ka mājas jāpamet laikus, jo vētras laikā nevarēs palīdzēt.

6. septembrī četros no rīta salu pametām. Uz ielām bija liels haoss – ap 3,5 miljoniem cilvēku pameta savas mājas. Arī mēs ar draugiem devāmies prom – braucām uz Nešvilu Tenesijas štatā, kur pavadījām nedēļu. Normālos apstākļos uz turieni jābrauc 15 stundas, bet evakuācijas laikā tas prasīja trīs dienas.”

BEZ MĀJĀM UN DARBA

Emīls stāstīja, ka visas šīs dienas pagājušas lielā stresā un neziņā, jo nav varēts sazināties ar draugiem, kuri braukuši aiz viņiem. Daži arī neevakuējās, palika uz salas, un nebija iespējams noskaidrot, vai viņi izdzīvojuši. Tikai tagad, kad vētra beigusies, puisis ar tiem sazinājies un uzzinājis, ka viņiem viss kārtībā: „Draugi bija iebarikādējušies savas privātmājas trešajā stāvā.” Emīls noskaidrojis, ka viņa māja vēl aizvien stāv vietā. Mašīna gan ar ūdeni aizskalota.

„Manai mājai uz salas gāja pāri virpulis. Strādāju viesnīcā

uz mazas salas *Little Palm Island*, un tur no viesnīcas palikusi tikai gruvešu kaudze. Sala noslaučīta no zemes virsas. Arī netālu no mājām esošā pilsēta Maratona slīkst zem trīs metrus dziļa ūdens.”

Pašlaik Emīls atrodas Ohaio štatā pie drauga, kur pavadīs laiku, kamēr viss nokārtosies. „Cietis ir pilnīgi viss, tagad jādomā, ko darīt. Tuvākajās trijās nedēļās atpakaļ nevarēšu tikt, jo tur strādās dienesti, lai viss tiktu savests kārtībā. Pat nezinu, ko atgriezties cilvēki varēs darīt, jo darbavietas izpostītas, zvejniekiem laivas sadragātas. Vienīgais darbs tur varētu būt tūrīšana, lai visu sakārtotu. Arī tilti, kas savieno salas, ir sadragāti, tāpēc tik viegli tur vairs nemaz nevar nokļūt.” Nesen būvētās mājas esot palikušas, bet senāk celtās – pilnīgi izpostītas, vairums automašīnu ir sadragātas un aizskalotas.

Irma trīs dienas bijusi visaugstākās jeb 5. kategorijas viesuļvētra, tādējādi kļūstot par visilgāko šāda tipa vētru kopš satelītnovērošanas. Tās vēja ātrums vairāk nekā 37 stundas pārsniedza 83 metrus sekundē, un tas ir visu laiku rekords.

Lāsma Reimane

Emīla Pilenieka arhīva foto

Indeksēs pensijas

1. oktobrī tiks indeksētas pensijas. Pērn vidējais pielikums bija virs četriem eiro mēnesī, šogad vidēji – vairāk nekā desmit eiro.

Savukārt nākamgad indeksācijā pirmoreiz tiks ietverts darba stāžs. Tas skars vairāk nekā 92% pensionāru. Ja stāžs būs no 30 līdz 39 gadiem, indeksācija būs 60% no valstī vidējā algu pieauguma; ja 40 gadu un lielāks stāžs – tad 70%.

Labklājības ministrijas sociālās apdrošināšanas departamenta direktore Sandra Stabiņa uzskaita, ka šogad:

- tiks indeksēta vecuma, invaliditātes, izdienas un apgādnieku zaudējuma pensija un atlīdzība, kas piešķirta vai pārrēķināta līdz 30. septembrim;
- 1. oktobrī, izmantojot indeksu 1,0439, tiks palielinātas pensijas un atlīdzības vai to daļu apmērs, kas nepārsniedz 349 eiro. Tas nozīmē, ka visas pensijas, kas nepārsniedz 349 eiro, tiks palielinātas par 4,39%. Jo lielāka pensija, jo lielāks palielinājums. Piemēram, 200 eiro pensija pieaugs par 8,78, bet 300 eiro pensija – par 13,17. Bet, ja cilvēkam pensija ir tieši 349 eiro, tā pieaugs par 15,32 eiro;
- tām pensijām un atlīdzībām, kas lielākas par 349 eiro, indeksēs daļu no piešķirtās summas. Arī viņiem pensija pieaugs par 15,32 eiro;
- indeksēta tiks tikai pensija, neņemot vērā piemaksas par apdrošināšanas stāžu līdz 1996. ga-

- Pensiju indeksācijā tiek ņemts vērā faktiskais patēriņa cenu indekss valstī, kā arī 50% (iepriekš 25%) no apdrošināšanas iemaksu summas reālā pieauguma procentiem. Politiski represētajiem, 1. grupas invalīdiem un Černobīļas atomelektrostācijas avārijas seku likvidēšanas dalībniekiem tiek pārskatītas visas valsts pensijas.
- Savu pensiju ikviens var uzzināt portālā www.latvija.lv vai jebkurā VSAA nodaļā.

dam. Piemēram, ja pensija ir 200 eiro, bet klāt tai 15 eiro piemaksa, tad indeksēs tikai pensiju, līdz ar to palielinājums būs jau minētie 8,78 eiro;

- no indeksētās pensijas var tikt ieturēts iedzīvotāju ienākuma nodoklis, kas izmaksājamo summu samazina (dažām kategorijām to nedara);
- pensijas indeksē un automātiski pārrēķina Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra. Tas nozīmē, ka nevajag uztraukties, vai tā zinās, cik kuram pienāksies. Aģentūrai ir visi vajadzīgie dati.

Inguna Spuleniece

Lai nav brīnums par telefona rēķinu

Konkurences padome (KP) mudina rūpīgāk izvērtēt telefonu sakaru operatora maksu par zvanu uz citiem tīkliem.

Nereti cilvēki, saņemot rēķinu par sarunām, ir nepatīkami pārsteigti, ka jāmaksā vairāk, nekā noteikts zvanu uz citu operatoru klientu numuriem.

KP saņēmusi vairākus iesniegumus par atšķirīgu tarifu zvanu uz dažādu operatoru tīkliem. Iesniegumos norādīts, ka zvani populārāko operatoru – *Latvijas Mobilais telefons*, *Tele2*, *Bite Latvija* un *Lattelecom* – sakaru tīklos iekļauti standarta mēneša maksā. Tajā pašā laikā par zvanu uz citiem vairāk nekā 70 elektronisko sakaru operatoru numuriem, piemēram, *CSC Telecom* un *Baltcom*, jāmaksā papildus. Šos operatorus mēdz izmantot arī tādas iestādes kā slimnīcas un poliklīnikas, kur cilvēkiem jāzvana bieži.

KP skaidro, ka atsevišķi populārākie operatori tarifā ar fiksētu maksu ietver visus iespējamus zvanus, taču citiem tajā iekļauti zvani tikai uz četriem populārājiem tīkliem

Latvijā. Tāpēc klientiem, zvanot uz citiem tīkliem, par to jāmaksā papildus ikmēneša summai. KP secina, ka atšķirīgi tarifi zvanu uz dažu operatoru tīkliem veidojas tāpēc, ka savienojumā jāizmanto trešo personu pakalpojumi, un tas operatoram, no kura zvanīts, rada papildu izmaksas. Tādēļ patērētāja izvēlētais operators arī šos izdevumus iekļauj rēķinā.

Taču nav pieļaujamas situācijas, kad klients par papildu maksu uzzina, tikai saņemot ikmēneša rēķinu. Lai to novērstu, KP aicina cilvēkus pirms sakaru operatora izvēles noskaidrot, kas tiks iekļauts tarifā un vai tiks noteikta kāda papildu maksa.

Vienlaikus Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija izstrādājusi noteikumus, kuri uzdod pēc 1. janvāra sakaru operatoriem, izpildoties konkrētiem kritērijiem, pirms paaugstinātās maksas sarunas nodrošināt balss paziņojumu par zvana cenu. Tas ļaus cilvēkiem objektīvāk izvēlēties sakaru operatoru un veicinās konkurenci.

Jana Sūrums

Jaunā pārvaldniece raugās optimistiski

Rendeniece Kristīne Kuzmina par pagasta pārvaldes vadītāju strādā kopš jūlija jeb, kā pati saka, pagaidām tikai kādas piecas minūtes.

Pirms tam viņa bijusi mājokļu speciāliste *Kuldīgas komunālajos pakalpojumos*, taču Rendas pagasta pārvalde nav sveša, jo tajā strādāts jau 2013. gadā, līdz lielu daļu apsaimniekošanas pārņēma Kuldīga, un arī pašai piedāvāts darbs pilsētā.

Jaunā pārvaldes vadītāja sevi raksturo kā cilvēku, kuram patīk tehniskas lietas, ko viņa kārtro ar entuziasmu. Tomēr viņa apzinās, cik svarīga pagasta dzīvei ir kultūra, kā arī iespēja katram iedzīvotājam, kam rodas vajadzība, atnākt uz pārvaldi un sasāpējušo pārrunāt. Tieši pagasta ļaudis viņu mudinājuši iesniegt pieteikumu vadītājas amatam, tādēļ K.Kuzmina šim izaicinājumam arī piekritusi.

INTERVIJA PIE AUTO STŪRES

Tā vietā, lai sarunātos kabinetā, Kristīne uzreiz piedāvā sēsties auto, lai dotos izbraukumā, – tā varot labāk gūt priekšstatu par to, kas šeit notiek, ko plānots paveikt. Vispirms braucam uz to ceļu, pa kuru bērni kāpjām dodas uz Rendas skolu. Nav gluži tā, ka mazie skolēni ietu gar pašu šosejas malu – norobežojuma otrā pusē ir taciņa, kuru pārvalde cenšas uzturēt kārtībā, taču rendenieki gribot, lai kādā stāvākā posmā izveidotu kāpnītes. Tas arī esot šībrīža uzdevums. *Latvijas Valsts ceļiem* esot plāns ar laiku ierīkot ietvi, taču, kad tas notiks, nav zināms.

Pēc tam tiek rādīts pirms gadiem četriem ierīkotais rotaļu laukums, kas tapis konkursā *Darīsim paši* un kas bijusi viņas un vīra, kā arī citu aktīvu cilvēku ierosme. Nedaudz tālāk atrodas laukums jauniešiem, kurā ir rampa, trenāžieri un basketbola grozs. Šeit drīz gaidāmas pārmaiņas – jaunieši lūguši nomainīt segumu, tādēļ K.Kuzmina devusies uz Kuldīgu, lai tur sarunātu izmaiņas budžetā. Domē cilvēki bijuši pretimnākoši, tādēļ viņa cer, ka jau septembra beigās

laukumu varētu nobruģēt – cenu aptauja jau sarīkota, jākeras tikai pie darba.

Turpat netālu pārvaldes vadītāja cer ierīkot iespaidīgu puķu dobi un stāsta par sadarbību ar Rendas baznīcu, kurai esot iecere noorganizēt lielāku pasākumu, lai savāktu naudu jaunai dievnama grīdai.

VĒLAS BŪT TUVĀK

Dienā, kad notiek intervija, galvenā aktualitāte ir koku apzāģēšana, lai atbrīvotu zarus ieaugušos gaismas ķermeņus, jo ziemā bijusi liela tumsa. K.Kuzmina pati uzrauga darbu. Ieraugot ceļmalā pavecāku kundzi, kas noraižējusies runā ar strādniekiem, pārvaldes vadītāja kāpj ārā no mašīnas, lai aprunātos un sievieti nomierinātu. Kristīnei patīkot atrasties kustībā, runāt ar cilvēkiem. Viņasprāt, neesot tādu problēmu, ko nevar atrisināt, tikai jāsanāk kopā un jārunā.

Lai būtu tuvāk cilvēkiem, viņa nolēmusi no sava kabineta pārvākties uz pagastmājas otru pusi pie lietvedes. Tā varot labāk redzēt un dzirdēt, kas notiek, kā arī vajadzības gadījumā iesaistīties problēmu risināšanā – kaut ko izskaidrot, iedot kādu telefona numuru.

Sarunā K.Kuzmina vairākkārt norāda, cik svarīgi pagasta pārvaldes darbinieki: „Bez viņiem nekādi nevaru. Neesmu par viņiem augstāka. Kad redzu, ka kaut ko var darīt citādāk, cenšos piedāvāt savu variantu, neko krasi neuzspiežot.”

SITUĀCIJU VĒRTĒ POZITĪVI

Jautāta, kā K.Kuzmina skatās uz reorganizāciju Kuldīgas novada pagastos, pārvaldes vadītāja atbild, ka par to neesot bažu. Viņasprāt, tiek iets pareizais ceļš un neesot taisnība, ka ar laiku laukos vairs nekas nenotiks. Vienīgās izmaiņas – grāmatvedība tiks centralizēta, bet pašai tas

Nesen darbu sākusī Rendas pagasta pārvaldes vadītāja Kristīne Kuzmina apskata, kā ielās tiek apzāģēti koki.

darbu neapgrūtinās un arī iedzīvotājus neietekmēs. Kultūras dzīvei vienkārši jābūt, lai cilvēki var satikties. Varbūt pēc kāda laika varot notikt kaut kas, ko pati vēl nezina, bet pašlaik nekādu apdraudējumu viņa neļū.

Par pagasta nākotni K.Kuzmina spriež: „Rendai tāpat kā visiem Kuldīgas novada pagastiem nav tā sliktākā situācija. Daudz dod šoseja, ir infrastruktūra. Nav arī pazīmju, ka pēc desmit gadiem cilvēki te nedzīvos. Tagad ir mode, ka rīdzinieki brauc no pilsētas ārā. Grib savus ābolus rudenī, nevis tos, ko var nopirkt tirgū. Visi ir sajūsmā par Kuldīgu – ka viss pieejams.” Vadītāja īpaši uzsver iespējas bērniem – tik daudz dažādu pulciņu viņas bērnbībā neesot bijis. Ne mūzikas, ne sporta skolu pagasts, protams, nevar nodrošināt, bet Kuldīga nav tālu, turklāt pārvalde bērniem atlīdzina sabiedriskā transporta izdevumus.

Vēl K.Kuzmina piebilst: mācoties Rīgas Tehniskajā universitātē, viņai bijis kāds mājasdarbs par starppilsētu loģistiku, kurā atklājusi, ka starppilsētu satiksmes ziņā Renda ir viena no pieejamākajām vietām novadā – autobusi kursē ļoti bieži, pēdējais no Kuldīgas ienāk pēc astoņiem vakarā.

IEDZĪVOTĀJI VĒL NEZINA, KO SAGAIĀDĪT

Aprunājoties ar rendeniekiem, var saprast, ka viņu attieksme pret jauno pagasta pārvaldnieci ir drīzāk pozitīva. Daži satiktie K.Kuzminu raksturo kā enerģisku cilvēku. Kāda sieviete atceras, kā pirms kāda laika Kristīne cīnījies, lai Kuldīgas novada dome nodrošinātu brīvpusdienas ne tikai skolēniem, bet arī pirmsskolas audzēkņiem. Tāpat sieviete cerot, ka vadītāja darīs visu, lai nosargātu skolu. Taču, kāda viņa būs kā vadītāja, laiks rādīsot.

Neziņā par skolas likteni

Pēc pieciem gadiem Rendas skolai būtu jau 100 gadu. Vai izdosies sagaidīt apaļo jubileju, jautājums ir atklāts.

Šajā mācību gadā durvis ir atvērtas desmit sākumskolas skolēniem un 22 pirmsskolas audzēkņiem. Skolotāja Līgita Kande stāsta, ka bērni smejas: nu jau kādus septiņus gadus katru 1. septembri viņa sākot ar vārdiem, ka šis, iespējams, ir pēdējais gads, kad te notiek mācības.

VECĀKU IZCĪNĪTA

Par to, ka Rendā mācības joprojām notiek, vislielākajā mērā jāpateicas vecāku iniciatīvai. Pagājušajā mācību gadā, kad aktualizējies jautājums par Kuldīgas 2. vidusskolas Rendas filiāles slēgšanu, tieši vecāki uzstājuši, ka pagastā skolai jābūt. Sarunās ar Kuldīgas novada pašvaldību panākta vienošanās, ka vismaz tuvākos divus gadus mācību iestādes darbībā nekas netiks mainīts.

Komentējot tālaika notikumus, L.Kande saka: liels prieks par vecākiem, kuri pirmoreiz sasparojusies, lai kopā iestātos par saviem bērniem. Viņa labi apzinās, ka skolas noturēšana ir naudas jautājums un audzēkņu ir maz, taču, cilvēcīgi domājot par pašu bērnu labklājību, jāsaprot vecāku nevēlēšanās viņus sūtīt prom, kamēr tie vēl

pavisam mazi. L.Kande uzskata: „Lielajās skolās zināšanas varbūt var apgūt labāk, ir materiālā bāze, taču šeit ir dvēsele. Mums jau tos bērnus vajag tādus, lai viņi būtu iejūtīgi, bet lielajā skolā jāmacās cīnīties.” Viņasprāt, pēc 4. klases vairums bērnu lielajai skolai ir gatavi, taču ne agrāk.

POZITĪVAS TENDENCES PIRMSSKOLĀ

Sākumskolas liktenis ir miglā tīts, bet par pirmsskolu Rendas iedzīvotāji var būt droši, ka tā noteikti pastāvēs. Šogad mazāko bērnu grupiņā ir pieplūdums. Ar abām grupām sākušas strādāt jaunas skolotājas – Zane Zvagule-Stolbova un Lieta Miza, kura iepriekš bijusi aktīva kā vecāku komitejas priekšsēde. Visticamāk, sākumskola tikšot pārcelta uz citām telpām, bet, kur tieši, vēl neesot zināms.

JAUNAS IDEJAS

Šoruden pirmoreiz organizēta Tēva diena – tā bijusi skolotājas L.Mizas ideja un viņas pirmais pasākums. Pieredzējušajiem pedagogiem sākumā esot bijušas šaubas, jo licies, ka atsaucības nebūs, taču beigu beigās sanākuši daudzi: tēvi, krusttēvi, brāļi

Pasākums par godu Tēva dienai vecāku vidū uzņemts ar atsaucību.

un mātes, kas atnākušas tēvu vietā. Dalībnieki apskatīja skolas muzeju, sacensības notika gan tradicionālās, gan netradicionālās disciplīnās (piemēram, tētiem uz laiku jāsamontē gaļas mašīna). Beigās kopā pasēdējuši ārā, kur mammas saklājušas galdu. L.Kande priecājas, ka skolā ienāk jauni cilvēki ar citādāku skatījumu. Viņasprāt, jaunieši ir drosmīgāki – nebaidās, mēģina, un tad viss izdodas.

Maija Jankovska
Autores un Rendas skolas arhīva foto

Rendas skola skaitļos

- Bērnu skaits pirmsskolā: 22
- 2-4 gadi: 12
- 5-6 gadi: 10
- Bērnu skaits sākumskolā: 10
- 2. klasē: 4
- 4. klasē: 6
- Skolotāji: 5
- pirmsskolā: 2
- sākumskolā: 2
- viesskolotāja (angļu valodā): 1
- Auklītes: 2

Dzelzceļa iela. Bez sliedēm, bet ar profesijas svētkiem

Darbdienās rosīgā dzīve te sākas tikai vēl vakarā; kāds labo vārtnis, kāds pļauj zāli, tīra grāvi, cits atvedis malku, uz mirkli nosprostodams visu ielu, bet braucēji nekurn, jo Putnudārzā nevienam nav jāsteidzas kā Rīgā.

Dzelzceļa iela Putnudārzā savu vārdu noturējusi pie visām varām. Vietējie zina teikt, ka pirmās Latvijas brīvvalsts laikā te domāts būvēt dzelzceļu uz Stendi. Tagad tā ir viena no artērijām, kas ved uz vairākām šķērsielām.

Ja būtu darbs

Ēvalds Meikšāns ir viens no šīs ielas pamatiedzīvotājiem.

Viņš atceras tos laikus, kad tām dažām mājām, kas te bija uzbūvētas, klāt bija liela saimniecība un lopu kūtis. Pļāvās lekno zāli plūca govīs, uz tālākām ganībām tās pat pa ielu veda. Tolaik tā vēl nebija asfaltēta – rudenos dubļaina, ka ne paiet, ne pabraukt. Arī Ēvalda ģimenei bijusi saimniecība, bet nu jau sen likvidēta. Kaut vai tāpēc, ka vienam grūti apkopt. Kad sākušies kārtējie juku laiki, namsaimnieks min zemes privatizāciju, pļava aizšķūņa atdota it kā īstajam mantiniekam, bet nu no tās nezāles nākot virsū. Ēvalds veselības dēļ pats savu gabalu nevarot nopļaut – jāmaksā strādniekam. Jaunībā aizrāvēis ar motosportu, treniņos un mačos sašāvējis kāju, to tikai uz vecumu jūt. Māju norakstījis dēlam, bet viņš dzīvo Mārupē, reti var atbraukt palīgā. Ja šeit būtu darbs, tad dēls varbūt atgrieztos.

Ēvalds Meikšāns ir viens no Dzelzceļa ielas pamatiedzīvotājiem kopš laikiem, kad te vēl bija tikai dažas mājas.

Elgas kundze no 14. nama priecājas, ka nu Dzelzceļa iela sakārtota kā pilsētas centrā un ierīkoti soliņi, kur piesēst un atpūtināt kājas, ja pastaiga ar suni bijusi pagarāka.

„Kas mums nekait!”

Kalniņa Ārija teic, ka tagad dzīvošana tik laba kā nekad iepriekš – kādreiz ūdens bija jāsmel un jānes no akas, bet tagad tas ir visos dzīvokļos.

Nostāsti vēsta, ka 14. nams blakus veikalam kādreiz bijis viena saimnieka māja, bet tad sadalīts pa vairākiem dzīvokļiem. Padomju gados iemītnieki mainījušies. Tagad apdzīvoti trīs dzīvokļi.

Ārija Kalniņa te ieradusies, kad darbu lauku slimnīcā nomainījusi pret pilsētā. Mammai bijusi māja netāljā Plostu ielā, tad nu Ārija nospriedusi, ka labi būtu dzīvot šeit. „Un ir jau arī,” teic sirmā kundze. „Vispār to dzīvokli nopirkām manai meitai Ivetai, bet viņa apprecējās, es atmuku šurp. Otrais stāvs, trepes stāvas? Bet tas man labi der vingrošanai. Tāpat kā dārziņš. Daudz braucu ar riteni, varētu uz dārzu tālāk aizbraukt, bet kooperatīvs nav tas, kas pie mājas. Kaimiņi labi. Ak tu debess tēfīt, es nepavisam nezinu, ko šodien cilvēki var tik ļoti sūdzēties, ka slikti dzīvojam. Kad vēl iepriekš tik daudz mašīnu bijis, ielas tīras, glītas, nami lepmi. Kas mums nekait!”

Izauga puīšu barā

Inīta un Aivars Leismaņi privātmājā netālu no Dzelzceļa ielas centra – veikala – tagad ir vienīgie pastāvīgie iemītnieki, kaut savulaik te izaudzinājuši piecas atvases.

Taču bērnu balsis viņu sētā joprojām dzirdamas vai ik dienu – te viena, te otra mazmeita vai abas kopā atvestas pieskatīšanai. Viņām Putnudārzā ļoti patīkot, tāpat kā vecmāmiņai bērnībā. Māju iesāka celt pirmās brīvvalsts laikā uz Inītas vecvectēvam piešķirtās zemes, tad sākās Otrais pasaules karš, būvniecību pārtrauca un pabeidza 1949. gadā. Rādot veco mājas grāmatu un albumus, namamāte stāsta garo vēsturi. Pašas spilgtākie bērnības iespaidi ir no 60. gadiem. „Tad te pārsvarā dzīvoja puikas: Zandmaņu dēli, Čaču Juris, brāļi Andris un Imants Kārklīņi. Tad nu man kā puīselim nācās augt. Ielika mani slēpēs un mācīja pa grāvi lejā laisties. Toreiz jau bija sniegs un man tie grāvji likās kā kalni. Ziemā taisījām bunkurus un spēlējām kariņu. Man arī vajadzēja pistoli. Bija jāiet puikām līdz uz slidotavu, tā gan man nepatika.”

DZĪVOKLĪ NAV IESPĒJAMS

Te izaugusi un netāljā Kuldīgas 2. vidusskolā izskolojusies Tomševicu vienīgā meita. Vēlākos gados, kad paplašinājusies apbūve, teju puse skolas bijuši putnudārznieki – pa bariņiem mājās nākuši. „Nekad nevarētu pat iedomāties dzīvošanu dzīvoklī, kā kopmītnēs,” tā tagadējā saimniece. „Protams, māja prasa ieguldījumu, nepārtraukti kaut kas jāatjauno vai jāremontē. Saku to dēliem, bet viņiem sava dzīve. Tā nu te tagad abi ar vīru sitamies. Man ļoti svarīgs ir dārzs, cik varu, stādu puķes. Aivars aizrāda, ka esot solījusi beigt ar tām puķēm, bet to kļūst arvien vairāk. Dzīvoklī dzīvojot, tas nebūtu iespējams.”

Inītas Leismanes vecvectēvs Pēteris Redīss ir dzimtas pirmās paaudzes pārstāvis Putnudārzā. Bildē kopā ar Inītu.

Inītas mazmeita Viktorija (sesta paaudze).

Aivars Leismanis Dzelzceļa ielā sāka dzīvot 80. gadu sākumā, kad atgriezās no dienesta armijā un apprecēja Inītu Tomševicu. Tagad viņš rok pamatus jaunam žogam, bet stabi būs vecie, kurus savulaik betonējis sievas vecaistēvs.

Dzelzceļa ielas 19. nama bēniņos vēl glabājas mājas grāmata, kādu padomju gados izsniedza milicija pilsoņu pierakstīšanai.

(Turpmāk vēl.)

Dainas Tāfelbergas teksts un foto

Lappuse tapusi sadarbībā ar Kuldīgas novada pašvaldību.

Labirintu var izmēģināt septembrī un oktobrī (cik ļaus laikapstākļi) sestdienās, svētdienās, pirmdienās. Oktobrī gaidāms arī nakts piedzīvojums ar baidīšanos. Tālr. 28310610 (Baiba vai Ieva Podnieces).

Kukurūzas lauks vilina gan ar daudzām taciņām un negaidītiem pavērsieniem, gan ar vālitēm, kuras īpašnieki neliedz pagaršot.

Kazdangas pagasta *Grigaļos* kukurūza deviņos hektāros speciāli sēta apļos, bet labirinta veidošanas tehniku saimnieks neatklāj. 3,3 km trasē jāatrod astoņi kontrolpunkti ar uzdevumiem. To var paveikt 1,5–2 stundās.

Klāva Elsberga dzeja Jura Kulakova mūzikā:

„Tavas acis tik zaļas kā kukurūza,
Tavas plaukstas tik mazas kā kukurūza.
Tik stingrās formās kā Kārlim Krūzām
Ap tavu māju aug kukurūza.
Ai, kukurūza, kukurūza, kukurūza...”

DODAMIES IEKŠĀ KUKURŪZĀ!

Labirintā vienmēr ir kas noslēpumains, un, ja vēl jādodas iekšā kukurūzas laukā, kur tā izaugusi pāri galvai, tas ieintrigē tieši tik, cik vajadzīgs, lai Aizputes novada Kazdangas pagasta *Grigaļos* izmēģinātu izzinošu atpūtas spēli *Atrasts kukurūzas labirintā*.

To zemnieku saimniecībā *Podnieki* izveidojusi un šomēnes atklājusi biedrība *Kopā cits citam*, kurā darbojas Podnieku ģimene – tētis Jānis, mamma Zinta, meitas Baiba un Ieva –, kā arī palīgi. Mūšpusē neierastā atrakcija, šķiet, trāpījusi desmitniekā, jo piesaistījusi daudzu mediju uzmanību, un jau pirmajās nedēļās tur lauka malā rindā stājās interesentu mašīnas no Kuldīgas, Saldus, Jelgavas, Rīgas utt. Piemēram, padzirdējuši ziņu radio, svaiga gaisa meklējumos no Rīgas atbraukuši Katrīna Vulāne, kura audzina bērniņu, Alise Saltā no Londonas, Santa Rause, kurai darbs farmācijā, medijos strādājošā Nora Rause, Baiba Apsalone no juristu aprindām un būvnieks Kristaps Vulāns. Jāizmanto iespēja – visu gadu jau to nevarot izmēģināt.

Ideja radusies pirms gadiem sešiem, kad Podnieki vēl bija piena lopkopji un zaļbarībai domātā kukurūza pārsniegusi cilvēka augumu. Tagad ganāmpulks diemžēl likvidēts, galvenokārt tiek audzēta labība, tētis vairāk aizņēmis lauku darbus, bet trasē darbojas meitas un sieva. Pirms vairākiem gadiem uguns nopostīja dzīvojamu māju, bet nu esot ielikti pamati jaunai. Pārdzīvotais nav viņus kavējis priecēt citus, Valtaiķos rīkojot arī plašas Ziemassvētku un Lieldienu svinības.

Tagad jauna atrakcija – kukurūzas labirintā jāatrod kontrolpunkti, jāizpilda uzdevumi par dažādām vietām Kurzemē. Instrukcijā

Pirmā grupa, kas atrada visus kontrolpunktus, bija Marks Žigis, Krista Kristiāna Iljina, Emīls Lubbārzs un Ineta Iljina no Rīgas. Tāda atrakcija noder galvas izvēdināšanai, priecējas jurists Ineta, kura mežā varot apmaldīties trīs kokos, taču kukurūzā bail nav bijis.

Malecku ģimene no Liepājas: (no labās) tirdzniecības pārstāve Kristīne, lauku tehnikas iekārtu ražotājs Kristaps un 4. klases skolēns Kristens. Viņiem nepatīkot vienīgi televizors un mājas, labprāt pabraukājot pa Latviju. Gumijas zābaki atrasti pie vecmammās. Līdzī ar mīlules Fēbe un Grēta (otra ir somā).

skaidrots, kā rīkoties, ja nu gājējiem rodas sajūta, ka ir nomaldījušies. Tomēr tā vēl nevienam nav gadījies. Podnieki smeļ, ka par atsevišķu

cenu varot sarīkot izvadīšanu... Rīkotāji atbildes pārbauda, sola punktus saskaitīt un sezonas beigās veiksmīgākos apbalvo.

INTERESANTI

- Citviet kukurūzas labirinti esot ļoti populāri Amerikā, kur šo kultūru audzē milzu platībās. Mediji ziņo, ka tādi atrodamā arī Somijā, Igaunijā (Sarapiku saimniecībā) un citur.
- **2012. gadā** 500 m garš kukurūzas labirints 2500 m² laukā bija izveidots Ozolniekos Tukuma pusē.
- **Pasaules kino vēsturē** (pēc izklaides portāla *Complex* datiem) starp 50 biedējošākajām filmām 49. vietā ierindoti *Kukurūzas bērni* (2009., ASV). Tajā Vjetnams kara veterāns ar sievu nomaļā pilsētiņā atklāj, ka visus pieaugušos nogalinājuši bērni, kuri reliģiskā kultā pielūdzu noslēpumainu kukurūzas lauka dievību.
- **Atbalstam kukurūzas sējumiem** (galvenokārt biogāzes vajadzībām) pērn Latvijā pieteikti 14 000 ha, ziņo Lauku atbalsta dienests.

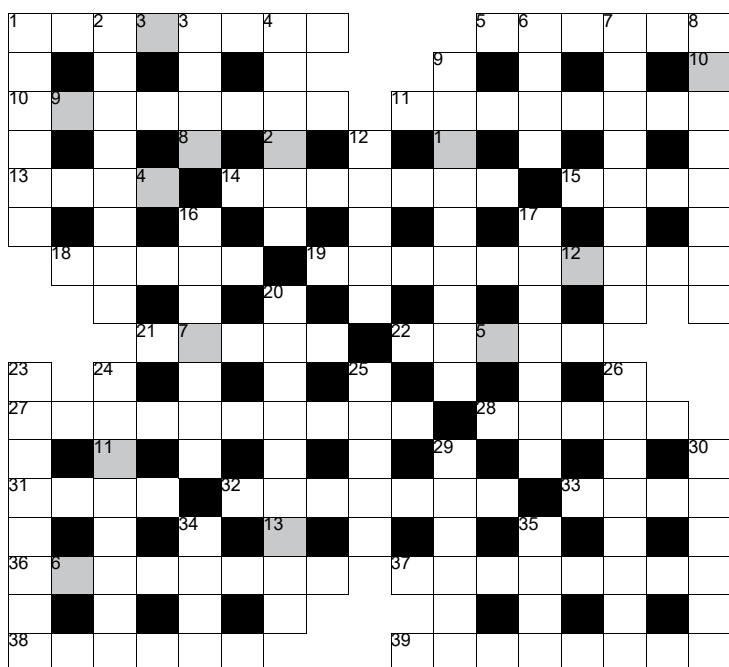

Pie badapankūku izbraukuma krāsns saimnieks Jānis Podnieks ar meitu Ievu. Tētis spriež: Hercoga Jēkaba tirgū Kuldīgā ar šīm pankūkām viņi bijuši pirmie, tad radušies sekotāji. Gan jau līdzīgi būšot ar kukurūzas labirintu.

Dina Porīņa
Lailas Liepiņas, Ivo Perševica drona foto

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Veidojusi Agita Leontjeva.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----

Risinājumu gaidām līdz 20. septembrim.

Horizontāli: 1. Kādas valsts teritorijas vai tās daļas okupēšana un vardarbīga pievienošana citai valstij. 5. Regulāra paralēlskalda forma aptēsts akmens. 10. Līnija, kas kartē rāda valodas parādības izplatību. 11. Augstākās tiesas iestāde Vidzemē (1630–1889). 13. Austriešu ģeologs (1831–1914). 14. Baznīcas lāsts, izslēgšana no baznīcas. 15. Pilsēta Saūda Arābijā, islāma garīgais centrs. 18. Augstākais dievs skandināvu mitoloģijā. 19. Atkrišana no ticības. 21. Ziedu un plauksmes dieviete seno romiešu mitoloģijā. 22. Naudas vienība vairākās Eiropas valstīs. 27. Kādas Āzijas valsts iedzīvotājs. 28. Semītu valodu tautu grupa, kas apdzīvo Tuvos Austrumus un Ziemeļāfriku. 31. Cilvēka ekstremitāte. 32. Noteikta vieta, kurā regulāri pietur sabiedriskie satiksmes līdzekļi. 33. Šumeru gudrības un ūdens dievs. 36. Papīra apvalks vēstuļu, dokumentu ielikšanai pasta sūtījumiem. 37. Sengrieķu traģēdijā – kora vadītājs un priekšdziedātājs. 38. Rinīts. 39. Latviešu dzejniece (1865–1943).

Vertikāli: 1. Dzīvības vai tās pazīmju trūkums. 2. Aktīvas organiskas vielas, kas satur īpašu skābekļa un oglekļa trislocekļu gredzenu. 3. Dažādu vielu ūdens šķīdums, ko satur augi, to daļas. 4. Argonautu vadonis sengrieķu mitoloģijā. 6. Skotu izgudrotājs, inženieris (1736–1819). 7. Vīra brālis; svainis. 8. Ģlotāda, kas sedz žokļu alveolāros izaugumus un zobu kakliņus. 9. Dienesta pakāpe cariskās Krievijas kavalērijā. 12. Strauja deļa ar ritmiskiem purngalu un papēžu piesitieniem. 16. Lielbritānijas sastāvdaļa. 17. Milzis skandināvu mitoloģijā, kurš pārvērtās par pūķi. 20. Kustībā esošu ķermeņu sadursme, kas izraisa strauju ātruma un virziena maiņu, arī deformāciju. 23. Itāļu komponists (1660–1725). 24. Spārņķāpostis. 25. Pilsēta Japānā, Honsju salā. 26. Mugurkaulnieki, kas dzīvo gan ūdenī, gan uz sauszemes. 29. Ķīmiskais elements – inerta gāze. 30. Trauks vielas sasmalcināšanai beržot vai ar sitieniem. 34. Neredzīga. 35. Īsa aste.

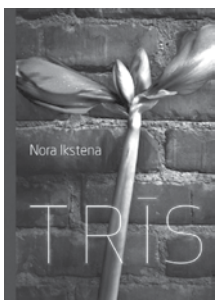
Pareizā atbilde: ANTIDEPRESANTS (viela, ko lieto depresīva stāvokļa ārstēšanai).

Atbildes. Horizontāli: 1. Šatens. 4. Tamada. 10. Aviators. 11. Prognoze. 13. Puma. 14. Atveres. 15. Bārt. 18. Mēzt. 19. Litrs. 21. Ogas. 22. Ficdzeralds. 25. Īrēt. 26. Aulis. 27. Riet. 30. Alva. 31. Kaprīze. 34. Rasa. 37. Obligāts. 38. Amnēzija. 39. Ietves. 40. Kamara. **Vertikāli:** 1. Štamps. 2. Triumfēt. 3. Nota. 5. Alga. 6. Amorālas. 7. Afekts. 8. Krāt. 9. Ērce. 12. Bestsellers. 16. Strikts. 17. Polderi. 19. Ludza. 20. Staks. 23. Prevalēt. 24. Terapija. 28. Kanoni. 29. Panama. 32. Akts. 33. Zeme. 35. Egle. 36. Cēla.

Pareizi atbildējuši: Vizma Dzalba, Vilnis Bēniņš, Bruno Mekšs, Jānis Lodziņš, Gunta Vāciete, Helēna Remerte, Velta Višņevska, Biruta Insberga, Katrīna Speciusa, Skrudas pasta nodaļas kolektīvs.

Atmiņējumu, izgrieztu no laikraksta (ne kopētu), sūtiet uz redakciju *Krustvārdu mīklu konkursam, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai iemetiet redakcijas vēstuļu kastītē!

KULDĪGAS BIBLIOTĒKĀ

Trīs romāni – tēma viena

Kuldīgas bibliotēkā pieejama rakstnieces **Noras Ikstenas triloģija *Trīs***. To veido romāni *Dzīves svinēšana* (1998), *Jaunavas mācība* (2001) un *Mātes piens* (2015). Vienojošais pavediens – mātes un meitas, kuras dažādos laikos un laikmetos cenšas noskaidrot, kā dzīvot, lai nepazaudētu savu balsi, lai nekļūtu par zvanu bez mēles.

KONKURSIŅŠ

Tēlotājmākslas spēle

129. kārtā

Dzīves laikā (1741–1825) atzīts mākslinieks, tomēr pēc tam gandrīz aizmirsts, līdz viņam atkal pievērsās ekspresionisti un sirreālisti. Dzimis Cīrihē, bet mūža lielāko daļu pavadījis Londonā, kur arī miris. Uzskatīts par romantisma pārstāvi. Gleznās pārsvarā attēlotas erotiskas, tomēr šausmu apdvestas ainas. Viņš bija profesors Karaliskajā glezniecības akadēmijā. Arī viņa tēvs bijis slavens gleznotājs.

Atbildes gaidām līdz 19. septembra 12.00: *Tēlotājmākslas spēle, Kurzemnieks*, 1905. gada ielā 19, Kuldīgā, LV-3301, vai e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv, vai redakcijas durvju pastkastītē.

128. kārtas atbilde: Rūsiņš Rozīte. *Literāta klusā daba*, 1968.

Pareizi atbildējuši: Indra Ābelīte, Ingars Neimanis, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Daina Gerente, Guntis Obodņikovs, Mārcis Kalējs.

MANA AIZRAUŠANĀS

TANDĒMĀ SVARĪGA SADERĪBA

„Mums abiem forši saskan, tagad vēl kopīgs divritenis – esam kārtīgs tandēms,” saka kuldīdznieks Arvis Šaroks, kurš kopā ar dzīvesdraudzeni Baibu Mālnieci apaļu gadu pa Kuldīgu un arī tālākos ceļos min tandēmriteņa pedāļus.

ARVIS UN BAIBA IESAKA

- Lai brauktu ar tandēmriteni:
- psiholoģiska saskaņa vajadzīga arī attiecībās;
- jāsarunā, kad pārslēgt ātrumu, – pirms tam jābūt brīvģaitai;
- manevri jāapdomā tāpat kā ar mašīnu, kurai ir piekabe: jāizņem lielāki līkumi, asi pagriezieni nav iespējami;
- atpakaļskata spogulis svarīgs pašu drošībai;
- pietiek paņemt līdzī tikai ūdens pudeli un maciņu – citu var nopirkt pa ceļam;
- noder vēlme just piedzīvojumu garšu.

Vienības velobraucienā Siguldā šogad pirmoreiz rikots retrovelobrauciens. Kuldīdznieki Arvis Šaroks un Baiba Mālniece kopā ar 500 citiem kalnainajā apvidū pieveikuši 50 km, taču tās nebija sacikstes – piecās pieturās sarūpēta maltīte, citur spēlējās orķestris, pa ceļam apskatītas skaistas vietas.

Arvis ir autovadītājs *Kurzemes jumtos*, Baiba – lietvedības pārzine novada domē. No dzīvesvietas Priedainē uz darbu vasarā katrs dodas ar savu divriteni: Arvis 7 km līdz Rumbas pagastam, Baiba 4 km līdz vecpilsētai. Bet kopīgi atkal ir deju soļi vidējās paaudzes kolektīvā *Bandava*.

PAŠIEM SAVA GAZELE

Pirms gadiem trim abi nosprieduši sākt pa vakariem braukt ar parastajiem *ričukiem*. Tad ienācis prātā tandēmritenis: noskatīts internetā un pērn 1. septembrī Ogrē nopirkts. Baibai sākumā licies – tā būs tāda zīmēšanās, taču Arvis nolīcis fakta priekšā, un viss.

Šis esot Nīderlandes firmas *Gazelle* ražojums, kam Arvis mazliet atsvoidzinājis krāsu, pielīcis spoguli, zvaniņu, spidometru, ar spožu kapara maliņu apdarinājis ķēžu aizsargu. Īpaši ērtas ir divas detaļas: *kāja*, uz kuras tandēmu atbalstīt, un aizmugures braucējam savs stūres stienis, kas ļauj sēdēt ar taisnu muguru. Šai *gazelei* ir četri ātrumi; rokas bremzes – kā citiem divriteņiem. Riepas pašauras, mazliet specifiskas, bet Kuldīgas meistars Normands Treilons, vienu nomainot, labi ticis galā.

PA ASFALTU RIPO LABI

Šovasar vairākkārt pieveikts tālāks ceļš. Pirmais pārbaudījums – Jāņos ceļojums uz Sabili (70 km vienā virzienā), tur pārnakšņots, tad mājupceļš vedis caur Stendi. Līdzīgi ar nakšņošanu abi aizmīnušies līdz Jūrkalnei un atpakaļ. Nupat savu *gazeli* aizdevuši paziņām uz kāzām fotosesijai.

Šis tandēms neesot domāts tūrisma pārbraucieniem, drīzāk atpūtai, jo telti un citu smagu bagāžu līdzī paņemt nevar, tikai mugursomu plecos. „Kaut gan riepas diezgan šauras, pa asfaltu ripo ļoti labi,” slavē Arvis. Grants un bruģis gan tam neesot piemēroti, bet Māras kambaru smiltīs klājies pavisam smagi.

AIZMUGURĒ VĒRO AINAVU

„Kā es priekšā minu, tā aizmugurē jāmin līdzī – pedāļi jau kustas reizē.” Baiba teic: „Arvis ir vadošais, taču es aizmugurē varu vērot ainavu un arī runāt pa telefonu. Bremzēt viņu nevajag, drīzāk viņš mani saudzē, tāpēc dažreiz prasū, lai uzliek lielāku ātrumu.” Sarunāties varot pat labāk nekā tad, ja katrs brauc ar savu.

Pēc 10–15 km parasti uztaisot pauzi, lai izstaiptu kājas, bet, kad

ātrāk gribas nokļūt mājās, varot no Ēdoles līdz Priedainei aizmīties bez apstāšanās. Vidējais ātrums ar pauzēm esot 17 km/h, bez atpūtas un pa kalnu uz leju – pat 45 km/h. Posms no Rendas līdz Kuldīgai gan reiz licies traki ilgs, jo vienmuļš un pretvēja dēļ arī grūts.

LIEK DRAUDZĪGI UZSMAIDĪT

Uz ripojošo tandēmu atskatoties un tam uzsmaidot ne viens vien. Autovadītāji nereti uzpīpinot, bet riteņbraucēji satiekoties sveicēnam pametot ar roku līdzīgi kā autobusu šoferi cits citam. Kuldīdznieki atzīst: ar atsevišķiem divriteņiem gan tas nav piedzīvots. Tātad tandēms raisa īpaši pozitīvas izjūtas.

Vai pēc gada interese par jauno spēlmaniņu nav zudusi? „Paiens rudenis, ziema, un pavasarī atkal būs āķis lūpā!” Arvis azartiski smeļ, un Baiba piekrīt.

Dina Poriņa
Arvja Šaroka arhīva foto

Visi darbi Kuldīgas tirgus laukuma celtniecībā paveikti ar muskuļu spēku, lāpstām un ķerrām.

KULDĪGAS PILSĒTAS LAUKUMAM – 80

Kuldīgas jaunais tirgus laukums, tagad Pilsētas laukums, svinīgi atklāts 1937. gada 26. septembrī. Tolaik tas bija paredzēts tirgus būdām un pajūgiem, tagad tur tiek novietotas automašīnas, bet svētkos tas atvēlēts pasākumiem.

Ejot pāri lielajām betona plāksnēm, vērts atcerēties, ka tās tur ar savām rokām, lāpstām un ķerrām vien izveidojuši Latvijas pirmās brīvvalsts laika spēcīgie vīri.

Tolaik prese rakstīja

Jaunais Kurzemnieks 1937. gada 22. septembrī

Tirgus jurģi Kuldīgā

„Doma par jauna, plaša tirgus laukuma radīšanu bija izteikta jau sen, bet vienmēr bija radušies šķēršļi, kas šī labā nodoma realizēšanu katreiz bremsēja. Sevišķi tas bija vērojams partiju laikā, kad katrs domnieks to labprāt vēlējās redzēt tuvāki savai dzīves vietai.

Tikai 1934. gada 15. maijs šai nesadarbībai pārvilka strīpu, un jaunieceltā pilsētas valde ar galvu J.Dreimani priekšgalā ķērās pie tirgus jautājuma atrisināšanas un jauna tirgus laukuma izbūves pie pilsētas galvenās – Liepājas – ielas.

Laukuma izbūve, ko uzsāka šīnī vasarā, tagad jau nobeigta. Pirmos zemes darbus uzsāka pati pilsētas valde sabiedriskā kārtā, bet tālāko izbūvi nodeva izsolē uzņēmējiem A.Ansonam no Rīgas un kuldīdznīkam Al.Jēkabsonam. Veiktie kanalizācijas, tāpat asfaltēšanas un betonēšanas darbi atzīti par labi izvestiem. Galīgā izbūves pārņemšana notiks 25. septembrī. Piektdien, 24. septembrī, līdzšinējos tirgus laukumus tirgošanās notiks pēdējo reizi un tie tirdzniekiem būs slēgti uz visiem laikiem.”

Jaunais Kurzemnieks 1937. gada 29. septembrī

Atklāts Kuldīgas jaunais tirgus laukums

Vienotās Latvijas jaunos celtniecības sasniegumus vienmēr apspīd saule. Spoža saule svētdien apspīdēja sirmo Kuldīgu viņas lielā darba ieguvuma – jaunā tirgus laukuma atklāšanas dienā. Pie ieejas laukumā bija celti goda vārti, virs kuriem plīvoja nacionālie karogi. Pulksten 16, kad sākās svinības, laukums bija ļaužu pārpildīts. Atklāšanas aktu ievadīja mācītājs O.Sakārnis ar svētrunu. Pārskatu par izbūvi nolasīja tirgus laukuma projekta autors inžinieris Cebers. Laukuma izbūvētā platība aizņem 12 565 m² Pajūgu stāvvietām izbūvēta cementbetona sega, kas aizņem 5610 m² 500 pajūgiem. Satiksmes ielas nostiprinātas ar asfalta betona kārtu uz 18 cm biezas akmens šķembu pamatkārtas 3500 m² platībā. Kanalizācijas tīkla garums 660 m. Ūdens ievadīšanai izbūvētas 19 guliņas un 10 kontrolšahtas. Izbūvei izlietots 2749 m³ akmeņu, 161 t cementa un 465 m³ grants. Izstrādātas 450 t asfalta. Visa laukuma izbūve izmaksājusi 113 000 latus, un tas ir viens no modernākajiem Latvijā.

Grib atjaunot, bet apzinās pagātnes vērtību

Cementbetona segums bija paredzēts pajūgiem.

„80 gadi ir nopietns vecums pat tādai būvei kā laukums. Ir iecere kārtīgi izpētīt tā stāvokli un veidu, kā vislabāk to atjaunot,” saka uzņēmuma *Kuldīgas komunālie pakalpojumi* (KKP) vadītājs Pēteris Gobzemis.

„Meklējam finansējumu kārtīgai inženiertehniskajai izpētei. Tas varētu maksāt ap 10 000 eiro. Vienkāršākais, protams, būtu uzliet pa virsu kāda materiāla kārtu. Taču labi saprotam šīs vietas vēsturisko nozīmi, tāpēc ir mērķis pēc iespējas saglabāt veco. Kad laiks mitrs, var labi redzēt, ka betonā ir plaisas, un kaut kas būs jādara.”

KKP sētnieki šo vietu kopj, ziemā tīra sniegu, reizi divos gados tiek atjaunotas satiksmi regulējošās līnijas. „No mūsu kā apsaimniekotāju viedokļa ir ļoti labi, ka centrā ir tik liels laukums. Tā ir vieta lieliem pasākumiem Pilsētas svētkos, bet ikdienā tas vajadzīgs automašīnām, kuru kļūst aizvien vairāk. To redzam, kad laukums tiek slēgts, – apkārtējie pagalmi pārpildīti.”

DISKUTĒTS VAIRĀKKĀRT

Padomju laikā bijusi iecere vidū novietot Ļeņina piemiņli, kuram pēc tam atrasta vieta laukuma malā. Ik pa laikam uzvirmo ideja Pilsētas laukumu pārveidot. Viena šāda *prāta vētra*, kurā aicināti nozares speciālisti, notika 2000. gadā. Vienīgais, kurš to-

laik piedāvāja savu koncepciju, bija ainavu arhitekts Guntis Kalniņš. Viņš pārliecināts, ka tik liela, tukša platība pašā pilsētas centrā netiek izmantota lietderīgi: „Kuldīgā ekskluzīva vieta atdota automašīnām. Kam tur vajadzētu atrasties, tas ir diskutējami, un nav vienkārši uz to atbildēt.”

Megija Gailīte šogad absolvējusi Latvijas Lauksaimniecības universitāti, kur apguvusi ainavu arhitektūru un plānošanu, un diplomdarbā izstrādājusi savu Pilsētas laukuma versiju. „Manuprāt, pilsētas centrs ir pārāk vienkāršs, vienveidīgs, bet tam jābūt reprezentatīvam un jānes Kuldīgas tēls, jo blakus ir vecpilsēta. Piedāvāju daļēji to atstāt, bet daļu pārveidot par zaļo zonu kā ieeju vecpilsētā. Automašīnu stāvvietas būtu pārvirzītas uz blakus pagalmiem. Zaļajā zonā varētu būt vides objekti ar pazīstamiem Kuldīgas simboliem. Piemēram, Katrīnu, kas veidota no spoģiem, sasaucoties ar bankas stikloto fasādi, vai gaismas ķermeņi Katrīnas rata formā. Tā, protams, ir tikai vīzija – viens no daudzajiem variantiem.”

Kā pirms 80 gadiem rakstīja *Jaunais Kurzemnieks*, asfaltbetona segums tika klāts uz 18 cm biezas akmens šķembu kārtas.

Kuldīgas latviešu draudzes mācītājs Oskars Sakārnis ar svētrunu atklāj svinīgo sarīkojumu.

26. septembrī uz atklāšanu atnākušie kuldīdznieki varēja priecāties par laukuma gludo segumu.

Vizualizācija no Megijas Gailītes diplomdarba.

Iveta Grīniņa
Kuldīgas novada muzeja arhīva foto

AUTOSPORTS – TĒVA UN MEITAS VAĻASPRIEKŠ

Latvijas čempionātā autokrosā vicečempiona godā 1600 cm³ klasē nesēn sumināts kuldīdznieks Kaspars Silenieks, bet viņa desmitgadīgā meita Baiba minibagijos bija ceturrtā.

Vasarā nobraukti seši posmi, un Silenieki atzīst – gājis raibi: ir bijušas gan godalgas, gan rūgtuma brīži. Vislielākie atbalstītāji abiem ir mamma Ilze Vīgante un vecākā meita Liene, kura mācās Rīgā, bet ir klāt ikvienās tēva un jaunākās māsu sacensībās.

Baiba, vai viegli sacensties ar pušiem?

B.S.: Es varu viņus apsteigt. Sacensībās piedalās deviņi zēni. Mēs esam trīs meitenes, kuras brauc minibagijos.

K.S.: Minibagijiem līmenis šogad audzis un klase ir populāra. Ar tiem var braukt bērni no pieciem līdz 12 gadiem, bet nu no teikumos pievienots teikums, ka var braukt tik ilgi, kamēr bagijā var tikt iekšā.

Vai tevi nebaida ātrums, grūstīšanās trasē?

B.S.: Parasti ir tā, ka daži kādu gabaliņu trasē man ir priekšā, pārējie – aizmugurē, un es pa vidu braucu viena pati.

K.S.: Baiba Brenguļos ieguva pirmo vietu laika kontrolē, bet puikas viņai neatstāja vietu pirmajā līkumā, un ar kārtīgu situāciju meita iebrauca riepās. Pēc tam viņa nevarēja tam tikt pāri, jo visos pārējos posmos pirmo līkumu vairs nespēja izbraukt. Smuki *izceļ* startiņu un aizlaiž, bet pirmajā līkumā gāzi atlaiž.

Kā izdomāji, ka gribi to darīt?

B.S.: Tētim piezvanīja paziņa un piedāvāja. Šis man bija otrais gads.

K.S.: Piedāvāja, vai nevēlos irēt bagiju, – varbūt meita grib izmēģināt ar to pabraukt. Pirmajā reizē Baiba treniņos gandrīz uzmeta kūleni, pēc tam jau sāka braukt normāli. Pēc pirmajām sacensībām prasīja, kad brauksim atkal. Vēlāk bagiju mums vairs nedeļa, sākam meklēt, kur nopirkt. Atradām, sataisījām. Protams, sākumā braucieni bija diezgan lēni, vēlāk parādījās augstas vietas: Baiba ir bijusi pirmā, otrā, trešā.

Informāciju, ko un kā bagijam taisīt, ieguvu no leišiem – te neviens īsti nestāstīja. Kad Baiba sacensībās aizbrauca visiem pa priekšu, viens no vadošo braucēju tēviem skrēja pie manis: „Kaspar, ko tu izdarīji? Stāsti man ar!”

Vai pārstāvat kādu klubu?

K.S.: Savulaik mūs aicināja iestāties kādā Kuldīgas klubā. Reiz bija jābrauc uz sacensībām, bet izrādījās, ka klubs nav nomaksājis licenci. Ko mums darīt? Zvanījām sporta kluba *Vecpils* vadībai, un tā jau daudzus gadus pārstāvu to.

Cik grūti bija aizcīnīties līdz vicečempiona godam autokrosā?

K.S.: Sākums bija saspringts. Nebija arī pietiekami jaudīgas automašīnas. Brenguļos startā aizgāju ļoti labi, bet pirmajā līkumā kļūdījos un paliku ceturtais. Pilskalnu posmā cīnījies par otro vietu, bet auto iebūvēts jauns dzinējs, ātrumkārbā – vēl nebiju pieradis. Iznāca uzlēkt trampīnā, mašīna sagriezās slīpi, un gandrīz uzmetu kūleni. Tieši tajā brīdī pazaudēju otro vietu. Pirmspēdējā posmā Vecpilī finālstartā izrāvos pirmais, bet šīgada čempions nevarēja samierināties, ka cits brauc viņam pa priekšu – sīta manam auto pa aizmuguri, kamēr izsīta no trajektorijas. Par šo izgājienu viņš saņēma sodu.

Parasti aizcīnos līdz pirmajam trijniekam, bet tad kaut kas notiek automašīnai. Šīgada čempionam vienā posmā automašīna *izbeidzās* – pārgriezta motoru. Braukšana bez konkurences nav interesanta – tāda vizināšanās vien ir. Aizvadītajā sezonā abi savā starpā ļoti ērpējāties (smejas). Es vienmēr cenšos nobraukt līdz galam. Neraugoties uz ķibēm, šosezon uz pjedestāla kāpu trīs reizes.

Kur ņemat sportisko niknumu?

K.S.: Pat nezinu. Vieglāk braukt tad, kad auto zirgspēku ir mazāk, jo tad arī konkurentu vairāk. Ja auto jauda lielāka, pats braucu ātrāk, bet konkurentu kļūst mazāk.

Taču viegli nav: ja braucu pirmais, ļoti jākoncentrējas, jācenšas nobraukt bez kļūdām. Labāk ir būt otrajam vai trešajam, jo redzu, kā brauc priekšējais, kādas kļūdas pieļauj, un vaktēju mirkli, kad varēšu viņu apdzīt.

Baiba, pasaki, kā ir braukt pirmajai! Vai grūti?

B.S.: Grūti nav, bet garlaicīgi, arī sarežģīti, jo visu laiku jācenšas noturēties.

Vai tu pārdzīvo, ja neveicas, ja zaudē?

B.S.: Īpaši nepārdzīvoju. Man galvenais ir sacensībās nobraukt līdz galam.

Baibai tētis dod padomus, bet kur tu, Kaspar, papildini zināšanas?

K.S.: Krosā sāku braukt 2009. gadā. Man bieži prasīts, no kurienes man tāds stils: piebraukt pie līkuma, *nozagt* to un aizbraukt. Vienkārši – treniņš. Līdz nonācu autokrosā, braucu sprintā. Krosā ir citādāk – jābrauc pa pēdām. Lai pilnveidotos un labotu kļūdas, viena kamera

Kuldīdzniece Baiba Sileniece šosezon Latvijas čempionātā minibagijiem izcīnīja ceturto vietu.

Pirmo reizi septiņos gados Kaspars Silenieks Smiltenes autokrosa trasē ir pirmais.

atradās automašīnā, trīs – trasē. Pēc sacensībām skatījos, braucienus analizēju. Safilmēti gan prieki, gan bēdas un kūleni.

B.S.: Tētim Vecpilī ir pat savs līkums!

K.S.: Jā, tas nosaukts manā uzvārdā, jo divus gadus pēc kārtas tajā uzmetu kūleni.

B.S.: Bet, kad es sāku braukt ar bagiju, ar tēti runāju pa rāciju.

K.S.: Sākumā sēdēju bagijam uz sliekšņa, mācīju, kā Baibai jābrauc. Staigājām pa trasi, rādīju, kurā vietā jānospiež bremze utt. Šogad piedraudēju, ka likšu

atpakaļ rāciju, – meita uzreiz sāka atkal braukt normāli (abi smejas). Mācot viņu, apmācīti arī citi braucēji. Piemēram, Vecpils trasē kāds no vecākiem savam dēlam sauca: „Jāni, turies aiz Baibas, skaties, kā viņa brauc līkumu!”

B.S.: Jā, un tagad, kad viņš sacensībās ir priekšā, garām mani nelaiž.

Vai vēl gaidāmas kādas sacensības?

B.S.: Jā, man būs Lietuvā. Domāju, ka tur aizbrauksim.

K.S.: Jādomā, kur Baiba brauks

„Kā ierauga mani, tā dzirdu sakām: „Silenieks atbraucis – tad jau būs grūti.””

pēc 12 gadu vecuma, jo tad ir tukšuma brīdis. Šobrīd šo problēmu risinām. Arī man jāskatās, kas nākamgad notiks ar klasi 1600, – iespējams, to apvienos ar 2000, jo nav tik daudz braucēju. Papētīju rezultātus: nav tik traki – par pirmo trijnieku arī te varētu pacīnīties.

Taču par aizvadīto sezonu paldies gribu sacīt Uldim, Uģim, Artūram, Madaram – visiem, kuri mani atbalstījuši, sapratuši, ka autosportā kaut ko varu. Paldies Edijam Ošam, kurš arī ir autobraucējs un pārstāv Kuldīgu, jo viņš Baibas bagijam sarūpēja sacensībām degvielu.

Vai mammai nav vēlmes piedalīties?

K.S.: Viņai ir piedāvāts braukt sprintā vai startēt dāmu klasē.

Ilze Vīgante: Sacensties – tas mani nevilina, taču vienmēr esmu braukusi līdzī.

K.S.: Mamma vienmēr sarūpē visu nepieciešamo: apģērbus, ēdamo.

Ko darāt ikdienā?

I.V.: Esmu mājsaimniece.

K.S.: Strādāju savā galdniecībā – SIA *Sika*.

B.S.: Mācos Kuldīgas 2. vidusskolā. Vislabāk man patīk sporta stundas, taču iešu arī uz vairākiem pulciņiem, piemēram, datoriku, kori, ansambli. Iespējams, vēl apmeklēšu klabu.

Inta Jansone
Alda Puksta arhīva foto

PĀRDOD

Pārdod divstāvu **DZĪVOKLI** Kuldīgā, mal-
kas apkure. Tālr. 20278499.

CITROEN XSARA (2000), benzīns, TA
09.2018. Tālr. 29356019.

AUDI A4 AVANT (1998). Tālr. 29193814.

OPEL ASTRA, 1,3 D, 1900 EUR. Palīdz
nokārtot līzingu. Tālr. 26034649.

KULTIVATORUS, sējmašīnas, arklus,
graudu kombainus. Tālr. 29752090.

Pārdod **PVC LOGUS** un **DURVIS**, visu
veidu žalūzijas, bīdāmās durvis, moduļu
virtuves. Iespējams līzings. Mucenieku
iela 25, tālr. 28448638, Gravas iela 1 (*Elvi*),
tālr. 28378818.

PVC LOGUS, durvis, palodzes. Mērīšana,
montāža, piegāde. E-pasts: imk@inbox.lv.
Tālr. 26441415.

KOMATERIĀLUS. Tālr. 28796607.

Sausu, skaldītu **MALKU** ar piegādi.
Tālr. 27885688.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Ātra piegāde.
Tālr. 26627800.

Sausu, skaldītu bērza **MALKU** maisos.
Tālr. 26544462.

SIA *AJG plus* – sazāģētu lapkoku nomaļu
MALKU. Tālr. 29399939.

Ar piegādi pārdod sausu, skaldītu **MALKU**,
zāģētavas atgriezumus, 3 m garu lapkoku
meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu **MALKU**: 8 berkubi – 180 EUR,
11 berkubi – 200 EUR. Tālr. 29562735.

Veikalā *Dagus* (Liepājas ielā 51) **DARBA**
APĢĒRBI, apavi, apjomīgi vīru krekli,
bikses, virsjakas. Sieviešu virsjakas, kleitas,
apavi, veļa. Vilnas dzija, segas.

Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālr. 63324881.

Kuldīgā,
Mederu ielā 8,
pērk
GAIENES,
baravikas, liepenes
un alksnenes bez
kātiņiem, BRŪKLENES.
Tālr. 22481824.

SVEASKOG
BEZ MAKSAS ATTĪRA
NO KRŪMIEM
laukus un citas
aizaugušas platības.
PĒRK
zarus, cirsmu atlikumus,
šķeldojoamo materiālu.
ĀTRA SAMAKSA.

25 622 293 (Āris)

PĒRK

SIA *Lāses AM* kautuve
par labām cenām iepērk
GOVIS, BULLUS, TE-
LES. Bioloģiski sertificē-
tiem lopiem augstas ce-
nas. Piemaksa par nodoto
lopu daudzumu, par gaļas šķirņu lopiem.
Tālr. 29353243, e-pasts: lases@inbox.lv.

SIA *AIBI* iepērk **LIELLOPUS, JAUNLO-**
PUS, AITAS, ZIRGUS. Labas cenas.
Samaksa tūlītēja. Svari. Tālr. 26142514,
20238990.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUN-**
LOPUS, TEĻUS. Tūlītēja samaksa.
Tālr. 29434034.

Z/s *SMAIDAS* pērk **MĀJLOPUS.**
Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

Z/s *Purvaļi* iepērk **JAUNLOPUS** un
LIELLOPUS dzīvsvārā/kautsvārā. Sa-
makska skaidrā naudā vai ar pārskaitījumu.
Elektroniskie svari. Tālr. 29258394.

Vieglās **AUTOMAŠĪNAS**, traktoru **PIE-**
KABES, INVENTĀRU. Tālr. 26104984.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 20278671.

MEŽUS, CIRSMAS, MALKU – ātra un
laba samaksa. Palīdz noformēt dokumentus.
Tālr. 26544462.

SIA *PRIEDES AG* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS**
un **CIRSMAS.** Tūlītēja, visaugstākā samak-
sa. Tālr. 26993794.

CRAFT WOOD pērk visu veidu **MEŽA**
ĪPAŠUMUS visā Latvijā, cena no 1000
līdz 10 000 EUR/ha. Atjaunojam taksācijas.
Tālr. 26360308.

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums par
ļoti labu samaksu nopirks meža īpašumu vai
arī augošus kokus jūsu īpašumā. Sertificēts
taksators izgatavos meža inventarizācijas
lietu, cirsmu skices, robežstīgu un kupicu
atjaunošanu. Uzņēmuma mežzinis sniegs
jums profesionālas konsultācijas par nepie-
ciešamajām mežsaimnieciskajām darbībām
jūsu īpašumā **BEZ MAKSAS.** Garantējam
gan profesionālu un godīgu attieksmi, gan ļoti
labu samaksu. Tālr. 26129919, 28368838,
info@lmu.lv.

Latvijas mežsaimnieks – **MEŽUS** ar zemi.
Tālr. 26106212.

MALKU katlumājā. Tālr. 29254530.

RAGUS. Tālr. 22048516.

SIA *Skrunda* iepērk lopbarības **GRAUDUS.**
Pieteikt pa tālr. 63331124, 29697331.

Kuldīgā, Mederu ielā 8, **ĀBOLUS.** Augstākā
cena, braucam pakal. Tālr. 22481824.

Alsungā, Liepu ielā 4, **ĀBOLUS.**
Tālr. 26528953.

Iepērkam **ĀBOLUS.** Atbrauksim pakal.
Tālr. 28797494.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteik-
ties B, BE, C, CE, D, 95. koda autovadītāju
kursiem Kuldīgā, ir dienas un vakara grupas.
Sīkāka informācija pa tālr. 29491388,
63322550.

Kuldīgas novada **PIEAUGUŠO IZGLĪ-**
TĪBAS CENTRS aicina uz kursiem: katlu
iekārtu operatoru pārattestācijas kursiem;
katlu iekārtu un spiedieniekārtu operatoriem
(**JAUNIEM** 21. septembrī 10.00); bērnu
aprūpes pamati (auklīšu kursi, 40 stundas);
Minimālās higiēnas prasības pārtikas uzņē-
mumā; grāmatvedības kursi bez priekšzinā-
šanām; datorzinības ar/bez priekšzināšanām
(32 stundas); vācu, angļu valoda ar/bez
priekšzināšanām (80 stundas). Pieteikšanās
un informācija pa tālr. 63322540 vai pic@
kuldiga.lv

KRAVAS PĀRVADĀJUMI; nesam,
pārvedam. Tālr. 20331915.

SILTINĀM mājas ar ekovati, granulām un
termoputām. Tālr. 26748235.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGU-**
MU no laukiem un grāvjiem. Pērkam
zarus šķeldošanai un cirsmas izstrādei.
Tālr. 29150380, 26458900.

BRUĢĒŠANA, bobkats, universālā traktora
pakalpojumi. Tālr. 29194167.

Tīrām **DZIĻURBUMUS.** Tālr. 29296723.

Tīra un remontē **AKAS.** Tālr. 27448331.

IESVĒTĀMO MĀCĪBAS

sāksies svētdien,
24. septembrī, 15.40
(pēc dievkalpojuma)
draudzes namā Kuldīgā,
Baznīcas ielā 31.
Turpmākās nodarbības –
svētdienās 15.40.

Gaidām iesvētāmos!
VISI AICINĀTI!

LĪDZJŪTĪBA

Kaut nekad vairs neatnāksi
Savā sētā ciemoties,
Tiem, kas tevi mīlējuši,
Tava gaisma līdzī ies.

/Z.Purvs./

Izsakām vislielāko līdzjūtību Aismai.
Rita, Dace, Zaiga, Malda, Olga

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas
Un tava mūža stāsts.

/J.Rūsiņš./

Izsakām līdzjūtību Jānim Rudovskim,
no mammas atvadoties.

SIA *Baloži & Ko* kolektīvs

VAJADŽIGI

Kokapstrādes uzņēmums *Latigma*
(40003622132), palielinot ražošanas jaudu,
AICINA DARBĀ: iekārtu operatorus, auto
karistus, maiņas meistaros, mehāniķus,
kurinātājus. Konkurētspējīgs atalgojums.
Nodrošinām ar transportu. Tālr. 26368239.

Latvijas mežsaimniecības uzņēmums
SIA VERTEX (41203040825) aicina ko-
lektīvam pievienoties **GRĀMATVEDI.** No
kandidātiem sagaidām: augstāko izglītību
finansēs vai grāmatvedībā, mūsdienīgu
pieeju darbam, precizitāti un atbildību, dar-
ba pieredzi grāmatvedības un lietvedības
uzskaitē ne mazāk kā 3 gadus, nodokļu
un grāmatvedības likumu pārzināšanu.
Mēs piedāvājam: mūsdienīgu darba vietu,
darba apstākļus Talsos, labu atalgojumu un
sociālās garantijas. CV un motivācijas vēs-
tuli sūtīt e-pastā: info@lmu.lv. Garantējam
informācijas konfidencialitāti.

SIA *Bērzi plus* (41202008941) – **AT-**
SLĒDZNIKS kravas auto remontiem.
Tālr. 29153902.

SIA *Lāses AM* (41201007493) aicina darbā
NOLIKTAVAS PĀRZINI Kuldīgā. Darba
pienākumi: pasūtījumu pieņemšana, kravu
komplektēšana, pavadzīmju izrakstīšana,
krāvēju darba uzraudzība. Stabils atalgo-
jums – 500 eiro mēnesī. CV sūtīt e-pastā:
lases@inbox.lv, tālr. 29463685.

SIA *Reforest* (41203058206) vajadzīgi
JAUNAUDŽU KOPĒJI. Ar inventāru var
nodrošināt. Darbs pastāvīgs. Tālr. 26464425.

Diena UN 3 MEKLĒ
LATVIJAS LEPNUMU 2017!
AIZPILDIET PIETEIKUMA ANKETU PORTĀLOS:
WWW.DIENA.LV, WWW.SKATIES.LV
VAI SŪTIET VĒSTULES:
LATVIJAS LEPNUMS, ANDREJOSTAS IELA 23, RĪGA, LV-1045,
LATVIJASLEPNUMS@DIENASMEDIJI.LV

AICINA **LATVIJAS DZELZCEĻS**
Dzelzceļa infrastruktūras pakalpojumi

 RĪGAS BRĪVOSTAS PĀRVALDE

Eternit Baltic

BEZMAKSAS VIĻNOTO LOKŠŅU PIĒGĀDE JŪSU JUMTAM!

PĒRKOT virs 100 m²

PIĒGĀDE AR IZKRAUŠANU visā Latvijas teritorijā

20% ATLAIDE "Eternit" papild-elementiem un fasādes paneļiem "Cedral"

Jautājiet visos būvniecības veikalos.
Vairāk informācijas meklējiet: *Piedāvājums spēkā līdz 31. oktobrim.*

www.eternit.lv | www.latroof.lv | Tālr. 20026200

Abonē

KURZEMNIEKU
pēdējam ceturksnim –
oktobrim, novembrim,
decembrim –
par **17,70 eiro.**

INTERESANTI

Āfrikas suņi balso šķaudot

Āfrikas savvaļas suņi (*Lycaon pictus*) ir apdraudēta suga, kas dzīvo kalnu apgabalos uz dienvidiem no Sahāras reģiona. Pieradināto suņu radinieki joprojām dzīvo Botsvānā, kur tos pēta Neils Džordans no Sidnejas universitātes. Daudzas stundas tos novērojuši, pētnieki varot secināt, kāpēc šīs sugas suņi šķauda. Tā esot saruna jeb *balsošana*, vai doties medīt vai palikt turpat. Lai teoriju pārbaudītu, pieciem savvaļas suņu bariem pētnieki sekoja ar radio kaklasiksnas palīdzību (tā piestiprināta vismaz vienam sunim no katra bara). Ar novērojumiem un videoierakstiem dokumentēti 68 *mītiņi*, kuros tikās pieci bari. Pētnieki bija pārsteigti, ka dati apstiprināja viņu aizdomas: jo vairāk suņi šķaudīja, jo vairāk ticams, ka bars dosies medīt.

VĀRDA DIENAS

No 18. līdz 24. septembrim
 18. Alita (96), Elita (2466), Liesma (257)
 19. Muntis (25), Verners (542)
 20. Ginters (109), Guntra (241), Marianna (819)
 21. Mariss (207), Matīss (3029), Modris (2357)
 22. Maigurs (102), Mārica (5), Māris (13 235)
 23. Vanda (1375), Veneranda (852), Venija (29)
 24. Agris (4538), Agrita (1218)
 Populārākie: **Elita un Māris.**

JOKI

– Tēti, kāpēc gaiši tik agri dzied?
 – Lai kāds viņus varētu sadzirdēt, jo, kad pamodīsies visas, tas vairs nebūs iespējams.

 – Kā sauc tavu kaķi?
 – Dienā vai naktī?

LAIKA ZIŅAS

<p>ŠODIEN, 18. SEPTEBRĪ Dienas garums – 12 st. 34 min. Saule lec 7.00, riet 19.34.</p> <p>Naktī +11°...+12°</p> <p>R ↓ A D 4-8 m/s</p> <p>Dienā +11°...+12°</p> <p>R ↓ A D 6-8 m/s</p>	<p>RĪT, 19. SEPTEBRĪ Dienas garums – 12 st. 29 min. Saule lec 7.02, riet 19.31.</p> <p>Naktī +9°...+10°</p> <p>R ↓ A D 3-4 m/s</p> <p>Dienā +9°...+13°</p> <p>R ↓ A D 2-4 m/s</p>
---	--

KIKBOKSS

Bronza Aleksam Ļeonovam

Eiropas čempionātā kikboksā kadeti un junioriem **WAKO** versijā bronzas medaļu izcīnījis kuldīdznieks, Latvijas izlases dalībnieks **Alekss Ļeonovs.**

Disciplinā K-1 viņš startēja junioru jaunākajā grupā svara kategorijā līdz 51 kg. Pašreiz viņš pārstāv klubu *Ventspils kikboksā leģions* (treneris Sergejs Deņisovs).

Sacensības no 2. līdz 10. septembrim norisinājās Maķedonijā, Skopjē, kur ieradās teju 1500 dalībnieku no 37 valstīm.

Inta Jansone
 Aleksa Ļeonova arhīva foto

Eiropas kikboksā čempionātā Maķedonijā disciplinā K-1 (51 kg) trešo vietu ieguvis kuldīdznieks Alekss Ļeonovs.

NOVUSS

Kuri spēlēs finālā

Kuldīgas atklātā individuālā čempionāta 3. atlasē Kuldīgas novusa klubā par posma uzvarētāju kļuvis Ģirts Bikse (Alsunga).

2. vietu ieņēma Imants Čaklis (Ventspils novads), 3. vietā ierindojās Aivars Arājs no Saldus. Ģ.Bikse jau iepriekš bija nodrošinājis dalību finālā, tagad viņam pievienojās I.Čaklis un A.Arājs. Pavisam piedalījās 24 spēlētāji.

SPORTA KALENDĀRS

- 19.IX 10.00 A.Grundmaņa stadionā Kuldīgā – novada skolēnu sacensības **FUTBOLĀ** (2005.–2008.).
- 20.IX 16.00 Pumpaskalnā – **ORIENTĒŠANĀS** seriāla *Tačiņas* 18. kāрта.
- 22.IX Kuldīgas Pilsētas estrādē – **OLIMPISKĀS DIENAS** stafete un vingrošana.
- 23.IX Kuldīgas sporta hallē (Piltenes ielā 25) – Kuldīgas kauša izcīņa **VOLEJBOLĀ** U-19 grupai.
 - Jaunietēm: 11.00 Kuldīgas NSS/Skrunda – Talsu NSS, 12.15 Rīgas VS – Liepājas SSS, 13.30 Kuldīgas NSS/Skrunda – Rīgas VS, 13.45 Talsu NSS – Liepājas SSS, 16.00 Kuldīgas NSS/Skrunda – Liepājas SSS, 17.15 Rīgas VS – Talsu NSS.
 - Jauniešiem: 11.00 Kuldīgas NSS/Liepājas RSS – Liepājas SSS, 12.15 Talsu NSS – Jelgavas NSC, 13.30 Kuldīgas NSS/Liepājas RSS – Talsu NSS, 14.45 Liepājas SSS – Jelgavas NSC, 16.00 Kuldīgas NSS/Liepājas RSS – Jelgavas NSC, 17.15 Talsu NSC – Liepājas SSS.
 - Noslēgumā apbalvošana.
- 24.IX 18.00 Kuldīgas hallē (Piltenes ielā 25) – Latvijas meistaracikstes **FLORBOLĀ** 1. līgā: *Kuldīga/KNSS – Ķekavas buldogi.*

ŠAHS

Uzvar Toms Riekstiņš un Markuss Leismanis

Kuldīdznieki Liepājas šaha čempionātā:
 1. rindā Ance Reiha, Meldra Zundovska, Vanesa Pļavarāja, Miķelis Šteinbergs, Valters Jūrmalis,
 2. rindā Markuss Leismanis, Toms Riekstiņš, Elinda Kravinska.

Liepājas kompleksās sporta skolas atklātajā šaha čempionātā stiprākajā grupā ar 5,5 punktiem no septiņiem uzvarējuši kuldīdznieki Toms Riekstiņš un Markuss Leismanis.

Elinda Kravinska šajā grupā izcīnīja trīs punktus un saņēma sudraba medaļu jauniešiem.

Turp devās 22 Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi, un visi šahisti bija sadalīti divos turnīros. Pēc stipruma otrajā turnīrā Vanesa Pļavarāja un Meldra Zundovska ieguva 5,5 punktus un visā

turnīrā bija otrajā un trešajā vietā. Bet, vērtējot tikai jauniešiem, Vanesai 1. vieta un Meldrai – otrā. Ar pieciem punktiem 3. vieta jauniešiem – Ancei Reihai. Zēnu konkurencē Valteram Jūrmalim, Miķelim Šteinbergam un Alenam Zvirbulim – pieci punkti. Tas ļāva Valteram būt 2. vietā, Miķelim – 3. vietā.

Labs rezultāts šajā grupā arī Elīzai Vītoļiņai (4,5 punkti), Valērijai Nikolai Āboltiņai, Laurai Strazdiņai un Elīnai Urbānei (pa četriem punktiem).

Jana Sūrums, šaha kluba arhīva foto

RITENBRAUKŠANA

Rudenīgais brauciens

12. septembrī tika dots starts Kuldīgas novada skolēnu sacensībām, un pirmās bija ritenbraukšana krosā.

Skolēni sacentās trīs vecuma grupās. 2006.–2007. g. dzimušajiem uzvarēja Kuldīgas Alternatīvās sākumskolas audzēkņi Monta Uzare (bija jāpieveic divi apli, viena garums – 1 km, 8:11) un Kaspars Šalme (divi apli, 7:53). 2004.–2005. g. dzim. grupā uzvara Agatei Stucerei (Kuldīgas Centra vidusskola, divi apli, 8:10) un Gustam Lapiņam (Alternatīvā sākumskola, trīs apli, 8:44). 2002.–2003. g. dzim. grupā par uzvarētāju kļuva Lauris Ābele no Kuldīgas 2. vidusskolas (četri apli, 12:16).

Inta Jansone
 Ilzes Stukules arhīva foto

Apbalvoti 2004.–2005. grupas uzvarētāji. Sporta skolas direktors Agris Kimbors kopā ar (no kreisās) 2. vietas ieguvēju Tomu Vazdiķi (KCV), 1. vietas ieguvēju Gustu Lapiņu (Alternatīvā sāk.sk.) un 3. vietas ieguvēju Ralfu Gruntiņu (2. vsk).

